

S'Arenal

de Mallorca

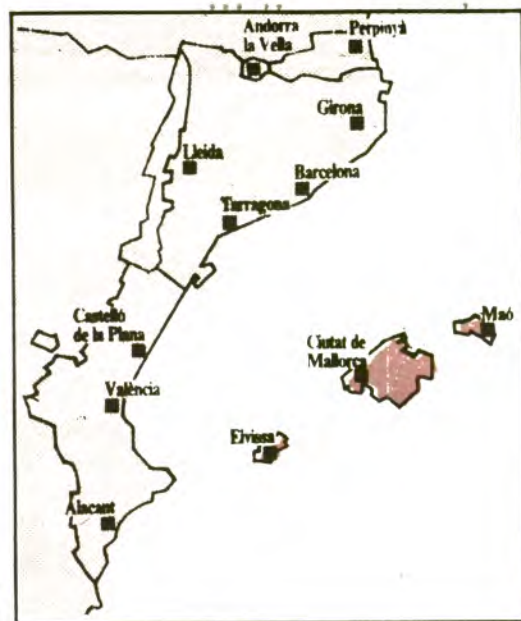

PUBLICACIO INDEPENDENT DE LES ILLES BALEARS

ANY XI. NÚMERO 211

15 DE GENER 1991

PREU: 100 PTS

Més de mil mallorquins es manifesten a favor de la llibertat de Macià Manera

Un mil·lenar de manifestants assistiren a la manifestació convocada el passat 31 de desembre sota el lema "Llibertat Macià Manera", el jove montuïrer acusat de pertànyer a Terra Lliure que duu un any i mig tancat a les presons madrilenyes i que serà jutjat el proper dia 21 de gener a l'Audiència Nacional, a Madrid.

La manifestació era convocada pel Comitè de Defensa de Macià Manera i comptava amb les adhesions de Catalunya Lliure, el PSM- Esquerra Nacionalista, Esquerra Republicana de Catalunya, La Crida, MCI, LCR, PCB. Els manifestants es concentraren al passeig del Born i empengueren el camí cap a la plaça d'Espanya; al davant hi havia una gran senyera que precedia una pancarta amb el lema "Llibertat Macià Manera", duita per Jaume Santandreu, Antoni Serra i Sebastià Serra entre altres.

Durant la manifestació hi hagué crits de "Llibertat Macià Manera", "Independència", "Manera a Mallorca, Martorell al manicomi", "Defensar la terra no és cap delict", "Països Catalans", etc.

La manifestació acabà a la plaça d'Espanya, on Jaume Rado, Jun Sánchez (empresonat amb el seu pare, Joan Sánchez, a

Madrid juntament amb Macià Manera) i Jaume Santandreu feren uns breus parlaments que culminaren amb la lectura d'una carta de Macià Manera. L'acte acabà amb el cant dels Segadors i la senyera hissada en la mà de l'estàtua equestre del Rei En Jaume que presideix

la plaça ciutadana.

Aquesta manifestació ha estat una de les més concorregudes dels darrers temps pel que fa a reivindicació nacional a Mallorca. Segons els organitzadors de l'acte, es tracta de la segona manifestació, en nombre de participants, després de la

gran manifestació per l'autonomia del mes d'octubre de 1978. La campanya de recollida de signatures de cara, així com les accions en defensa del montuïrer empresonat a Madrid, continuaran fins que s'aconsegueixi la seva llibertat.

Mare Nostrum

Agència General d'Assegurances S'Arenal i Platja de Palma

SBERT

Carrer de Trassimé 39. Tlf.: 264038. Plaça Major, 1. Tlf.: 265374
S'ARENAL DE MALLORCA

TAPISSERIA MATEU

ESPECIALITAT EN CORTINATGES
TREBALLS PER HOSTELERIA

Carrer Guillem Cíerol, 5 - Tel. 49 20 83
S'ARENAL DE MALLORCA

Telèfons útils a s'Arenal

A la part de Ciutat

Ajuntament	727744
Tota casta de desperfectes a la via pública (entre les 13'30 i 15'00).....	727643 - 727644
Bombers	291250 - 290017
Residència de l'assegurança social	289100
Creu Rotja de Can Pastilla	264040
Polícia Nacional	091
Polícia Municipal	092
Polícia Municipal de s'Arenal	490503
La Porciúncula	260002
Tele-Taxi	401414
Radio-Taxi-Platja	755440
Associació d'Hotelers	267654. Fax: 491012

A la part de Llucmajor

Ajuntament	660050. Fax: 662081
Oficina de s'Arenal	264071
Bombers	660756
Polícia Municipal	661767
Guardia Civil	264121
Taxi	263745 - 263538
Parròquia	263265
Aigua potable	265272 - 265980 - 660640
Grues Sampil	264193
Servei Municipal d'aigües SOGESUR ..	262493

Col·loquis impertinents

Manolo Manjón

Apats, glosadors: junts... fem poble

Sempre he pensat el mateix i ho segueixo mantenint. Una de les coses que més uneix les persones és que se les convoqui a les estovalles. Es poden tenir idees diferents, però mentre es fa honor a la taula es deixen de banda els mals pensaments, les baixes jugades polítiques, la incomprensió. A través del consum d'unes excel·lents angules d'Aguinaga, d'una porcella amb la carn ben rostida o un socorregut arròs brut, tot això acompanyat d'un bon vi de Bodegues Oliver o Sangre de Toro de Binissalem, a tots els mortals el que ens ve són unes ganes enormes de confraternitzar.

En el darrer mes del llarg i tediós (També guerrer) 1990, vaig tenir l'oportunitat d'assistir a dos entranyables sopars (prefereixo els dinars, ja que la sobretaula es pot allargar). La primera d'elles tingué com a amfitrió el pare d'aquesta publicació, Mateu Joan i Florit; per cert que el nostre barbat director estava envoltat d'un bon nombre d'amics (si algun dels assistents no ho era, doncs... no, tranquils, no hauran de tornar res), i quins amics. Allà hi eren presents des del president de la Premsa Forana de Mallorca, Carles Costa, el pare Jordi Perelló, rector catòlic de l'Arenal, el també sacerdot Miquel Ambrós, element d'amplies idees catalanistes, Joan Perelló, president de l'AA.VV. de l'Arenal, col·laboradors del polifacètic i versàtil Tolo Güell que hi eren en representació d'aquest, Antoni Martí, del restaurant Jamaica, i Pere Canals Morro, perspicax home de negocis avui dia a la cresta de l'ona informativa. També hi érem els que fem realitat aquesta publicació: els sastres, A. de Villarroya, Climent Garau i qui subscriu. Per cert, que vaig trobar a faltar la presència de Tomeu Sbert Barceló, assegurador, policia municipal, glosador o poeta ¿?, corresponsal de premsa, etc., tal vegada amb tantes feines que li feren impossible l'assistència al sopar o, perquè no, perquè no li agradava el personal. Doncs ell s'ho perdé, i no pels aliments, sinó per l'ambient. Es pot assistir a qualsevol acte en què hi hagi Climent Garau, glosador de Llucmajor, perquè és una delícia d'escoltar, les seves gloses de signe social són admirables, i és que no tot ha de ser mistica i pardaleria.

I de l'altre àpat, què? Doncs l'altre esdeveniment

socioculinari fou d'infart. No és fàcil convocar a les estovalles (pagant) la ciutadania i que aquesta vagi a un lloc de la ruralia llucmajorera com si el local fora a la ronda Migjorn o a la plaça Major arenalera. I és que precisament las Coves de Galdent no són gaire a mà, i allà hi anaren més de cinc-cents persones. Persones de caràcter, ciutadans senzills però amb idees noves, i, com deia anteriorment, pagant cada assistent la seva respectiva entrada (aquest columnista també).

Sols em queixaré que aquestes trobades siguin sopar i no dinar, però què hi podem fer? Guillem Salvà Oliver, com a bon organitzador de saraus, aconsegueix que els bons gastrònoms ens puguem reunir a les estovalles un cop al mes, almenys, i així tal vegada ens coneguem més i siguem més humans. Per cert, què els sembla "Societat Gastronòmica La Unió".

Però segueixo amb el menjar de Galdent, millor que de Galdent seria dir d'ASL. Apoteòsica, escoltin. I en tot bon acte social algú dirigeix la paraula als assistents, i en aquest acte la dirigí Jaume Oliver Salvà que ens parlà d'un home de Còrdova que viu a l'Arenal i que se sent tan mallorquí com nosaltres. I aquest cordovès també parlà i ho féu en to ferm però sense rancúnia. I parlà d'habitatges socials, de guarderies completes, d'inseguretat ciutadana, de zones esportives i que la seva Agrupación no pactaria ni amb el PSOE ni amb el PP, perquè a Llucmajor serien majoria absoluta a les properes eleccions municipals, i per últim parlà del poble. De com junts... fem poble (agraeix la placa que em lliuraren per la idea del "slogan", m'emocionà perquè era aliè a aquests esdeveniments). I és que el que hem de fer és poble. Però poble per a tothom, no només per als de sempre.

Per això, pel seu to encertat i mesurat, vaig anar a aquests dos actes. I juro que no presentaré factura.

S'Arenal
de Mallorca

BOLLETÍ DE SUBSCRIPCIÓ

Nom.:

Carrer.:

D. P.

Població.: Tel.:

M'interessa una subscripció:

☐ **SEMESTRAL 1.000 PTS**

Forma de pagament: N.º Entitat

☐ Rebut domiciliat a un Banc N.º Sucursal

Banc.: Suc.:

Compte n.º: Titular:

Firma

Ompliu aquesta tarja i enviau-la al
Camí de les Pedreres, 30, s'Arenal

Transportes Martín, Serra, e Hijos S.A.

* TERRA VEGETAL AMB O SENSE FEMS

* AIGUA POTABLE A DOMICILI

* MATERIALS DE CONSTRUCCIÓ

Carrer Lletra N.º 13 - Tels. 26 11 39 - 49 23 99
07600 Bellavista S'ARENAL DE MALLORCA

Llocs on es pot trobar

S'ARENAL DE MALLORCA

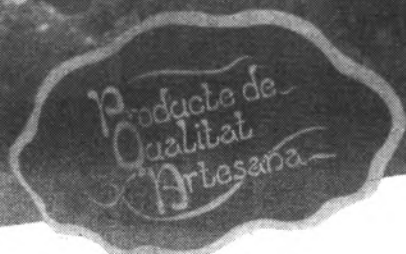
Tots els quioscos de s'Arenal

- * Papeteria Roca i Alegria de Llucmajor
- * Papeteria Cervera i Papeteria Frau, del Coll
- * S'estanc, de Sant Jordi
- * Can Jordi i De Verd en Blau, de Son Ferriol
- * Llibreria Ramon Llull, Quart Creixent, Papeteria Son Rapinya i Quiosc Plaça del Progres, Llibreria Jaume de Montso, i estanc plaça Fleming de Ciutat
- * Casa Pedrós, Espirafocs, Estanc Melià, Lla-pis i paper, Llibreria Beltran i Llibreria Francis, d'Inca
- * Leo, de Manacor
- * Papeteria Ramon Llull i papeteria Condor, de Felanitx
- * Ca Na Blanch, de Sant Joan

S'ARENAL DE MALLORCA. Publicació independent de les Illes Balears. Edició i direcció: Mateu Joan i Florit. Redactor en cap: Tomeu Martí i Florit. Redactor esportiu i de societat: Adolf de Villarroya. Col·laboradors: Jaume Sastre, Manolo Manjón, Bernat Joan i Mari, Mateu Sastre i Joan, Climent Garau i Salvà.

Depòsit legal PM 473-80. Impressió: Hora Nova S.A. Publicitat i subscripcions: camí de les pedreres, 30. Apt de Correus, 124. 07600-s'Arenal. Tel.: 265006. Fax: 269941.

OBRES de MESTRES

GARANTIA ARTESANA

A l'hora de triar, cerqui l'Etiqueta de
"Producte de Qualitat Artesana"

És un missatge de:

GOVERN BALEAR
CONSELLERIA DE COMERÇ
I INDÚSTRIA

Mossegades

-87-

Després d'estar podrint-se un any i mig dins la presó esperant que el jutgin, dia 21 de gener, el jove mallorquí i independentista català, Macià Manera, serà jutjat per les lleis i justícia espanyoles a l'Audiència Nacional de Madrid. Els lectors incondicionals de S'ARENAL DE MALLORCA saben molt bé què pens sobre aquest afer ja que, des d'un bon principi, hi vaig dir la meua al text *El cas Macià Manera* (1) i un any més tard en vaig tornar parlar extensament a *Macià Manera: un mallorquí víctima dels botxins del PSOE* (2). Ara, poques setmanes abans del judici, vull manifestar públicament el suport al Comitè de Defensa de Macià Manera, encapçalat per Josep Mª Llompart, Antoni Serra i Jaume Santandreu. Amb aquest jove de Montuiri, la justícia espanyola i la premsa forastera de ciutat s'ha comportat d'una manera detestable i li han concedit un tracte cent mil vegades pitjor que el que atorguen al més criminal dels lladres, assassins, estafadors, proxenets, narcotraficants i xoriços forasters. Cal continuar denunciant el judici paral·lel que està realitzant el D16 i el periodistex, Juan Riera Roca, els quals, en grans titulars de primera pàgina, ja l'han donat per condemnat amb frases com "El Gobierno a favor de que Macià Manera cumpla su condena en Cataluña. El joven montuirenc irá a Lérída" (3) i s'atreveixen a publicar judicis de valor com "las evidencias que hay contra Macià son contundentes" (4). Això ja surt de botador! És sabut de tothom que D16, ja des del primer moment, va renunciar a la imparcialitat, va confondre deliaderament informació amb opinió i va prendre una posició bel·ligerant contra Macià Manera, en particular, i l'independentisme, en general, i està utilitzant aquest cas per fotre por al poble de Mallorca. Veurem, però, com acaba aquest assumpte! De moment, nosaltres ja hem girat la truita i el que, en un principi, era un judici contra Macià Manera, al final es pot convertir en un judici periodístic contra el D16, un mitjà d'informació espanyolista que comença a veure amb indissimulada preocupació com la societat civil mallorquina, des de la Universitat, la família de Macià Manera, el poble de Montuiri, els polítics, els intel·lectuals, els bruixots i els summes sacerdots de la tribu, comencen a tancar files enfront d'una agressió descarada als drets humans, personals i col·lectius.

Per acabar aquest text, vull fer una breu reflexió: els catalans ens ho podem dir tot, tenim el dret i el deure de fer-nos la pell i treure'ns tots els pedaços bruts. Això és bo ja que no hi ha res pitjor que un mal entretingut o un foc colgat. L'any 1981, en un manifest col·lectiu *llunàtic*, que vaig signar i en la redacció del qual vaig participar, aquest pensament ja era ben explícit: "La circumstància històrica que hem viscut i que vivim ha propiciat, especialment dins la cultura catalana, l'auto-defensa reduïda a l'acumulació de pràctiques, a fi de bastir un front comú davant el genocidi estructurat pels espanyols envers aquesta cultura. Això no ens ha de cegar, tanmateix, impeding-nos de veure l'absurd, la confusió que suposa aparellar pràctiques enfrontades o distintes dins un mateix suport / espai. (...) nosaltres

pensem que la defensa millor d'una cultura és destriar, criticar, enfrontar, debatre i qüestionar els missatges, i no entenem una cultura viva i progressiva sense tensió i trencament" (5). Avui, deu anys després, vull afegir-hi un aclariment: la supervivència de la tribu exigeix la crítica despietada, el debat i la ruptura constant a fi de combatre la gangrena i l'encartonament esterilitzador. En la lluita contra l'opressor estranger, els països colonials sovint cauen en el parany de parapetar-se dins trinxeres defensives al voltant dels tòtems més tradicionals i arcaics, tot plegat en l'intent desesperat de marcar distàncies respecte de l'intrús: indumentària típica (calçons amb bufes i barretines), símbols de la religió autòctona (muntanyes sagrades de Lluç i Monserrat), artesanía popular (siurells), cançons i danses tradicionals (ball de bot i sardanes) etc. etc. No cal dir que la reacció anticolonial porta en si els gèrmens d'una penosa retroacció paralitzadora que cal evitar de totes totes. És per això, que els catalans ens cal esser doblement rebels: subversius enfront de l'invasor espanyol i subversius contra les pròpies autosugestions col·lectives, únic antídoto eficaç aquest per no caure en el sopor, la fossilització i l'estancament putrefacte. La cultura catalana sobreviurà sempre i quan ella mateixa sigui capaç d'engendrar gent incòmoda i independent que no dubti de la destrucció / creació de vells/ nous mites ja que només hi ha vida a partir de les energies que allibera la mort i la tribu sobreviu, amb paraules del filòsof alemany, Theodor Adorno, allà on es nega a si mateixa, allà on salva la seva substància negant la seva forma tradicional (6). Ara bé, mentre persisteix l'actual situació d'opressió colonial, els catalans també tenim l'obligació moral de trobar-nos adesiara en el compromís d'acció unitària nacionalista perquè si no ho feim així, correm el perill greu de desaparèixer sota la barbàrie genocida dels espanyols. La qüestió és ben clara: o ens unim, i això no significa renunciar al llenguatge dissolvent de la crítica ni a dissidències personals, o sucumbim. La supervivència només coneix un camí: la unitat.

-88-

Està ben comprovat. Cada vegada que una institució pública o privada, pren alguna iniciativa a favor de la normalització lingüística, automàticament els diaris forasters de ciutat, ja sia en forma d'editorial o ja sia per part dels seus col·laboradors, tot d'una treuen la destal i s'hi tiren damunt per destrossar-la. D'això, ja en tenim arxivats un caramull d'exemples suficients per aturar un tren. Heus-ne ací una ambosta:

ABRIL 1988: L'aprovació per part del Govern Balear del Decret sobre Toponímia elaborat pels tècnics lingüístics de la Universitat Balear, va merèixer l'atac ferotge de D16 que en una editorial titulada *El Govern debe rectificar*, afirmava: "El Decreto de Toponímia constituye uno de los episodios más desgraciados de nuestra andadura autonómica (...) ha primado el catalanismo militante de algunos obsesos 'normalizadores' (...) de lingüistas dogmáticos, obsesionados (...) una minoría catalanista que ha conseguido ejercer un auténtico comisariado secreto en materias lingüísticas" (7).

JULIOL 1989: L'Ajuntament de Palma, presidit pel batle del PSOE, Ramon Aguiló, en plena difusió de la campanya sobre el nou logotip, va difondre un cartell amb el següent lema: *Palma, ciutat d'Europa*. El fet que fos escrit en català, com així ho disposa la Llei vigent de Normalització Lingüística, va encoleritzar el porcell més brut de la soll que és DM, José Jaume, més conegut com JJ., que va tossir la següent fleuma: "El nuevo logotipo de Palma, en el que proliferan los colores pastel, parece haber asumido posturas abertzales a las que el hecho de que Ciutat sea una ciudad española les molesta tanto que han preferido ignorar-lo. (...) en el logotipo únicamente figura el catalán olvidando que el castellano también es la lengua oficial de Palma y que además, por aquí recalcan visitantes de toda Europa" (8).

SETEMBRE 1990: Amb motiu que el Govern Balear instal·lès per les carreteres mallorquines uns rètols indicadors que deien *Atenció: neteja de voreres*, l'articulista i col·laborador de DM, Bernardo Deyá, es va posar fet un nero i va defecar el següent cagarro: "debemos cierto respeto a los extranjeros y al turismo nacional, que este año ha coadyudado a solventar nuestra 'papeleta'. (...) ¿No les parece que nos estamos pasando? ¿No lo politizamos todo excesivamente? ¿No atendemos demasiado a las minorías que marcan las pautas de las modas? En otros casos, ¿no sería más elegante, coherente y generoso ser 'ciudadano del mundo'?" (9).

SETEMBRE 1990: La positiva iniciativa de l'Obra Cultural Balear de sol·licitar a TVE que passàs alguns films de la primera cadena doblats al català, va xocar amb la reacció histèrica d'un altre col·laborador de DM, Antonio Pizá, que va afuixar el següent pet merder: "no parece tener justificación manipular algunos de los espacios más populares de la programación nacional dejando 'a oscuras' a todos los que residen más o menos eventualmente en Baleares, o están simplemente de paso, o por lo que sea no conocen el catalán o no lo dominan lo suficiente como para gozar de una película sin dificultades de comprensión. (...) Lo que ya no son importantes ni necesarias, sino todo lo contrario, son las cacicadas, las imposiciones, los extremismos, las indeseables politizaciones, y en fin, las solemnísimas y cabreantes pardaladas. Y es una solemne pardalada y atropello, privar a ciudadanos que pagan impuestos, de su derecho a recibir la programación nacional de la televisión del Estado en la lengua castellana" (10). Afortunadament, l'article de Pizá va trobar sabata de son peu quan en Mateu de S'ARENAL li va ezbirar a la cara i per escrit, aquest perboc: "Però què s'ha cregut aquest joseantoniano, antidemòcrata i mariconarro de merda? (...) Durant els anys del franquisme aquest home va pintar molt i, ara, aquesta pintura li pot embrutar la cara" (11).

NOVEMBRE 1990: L'Ajuntament de Palma, continuant amb la tasca de normalització lingüística dels carrers, va retornar el nom popular al carrer *Costa de la Pols*, substituint el de *Calle de Arabí*, aquest imposat pel nomenclàtor espanyolitzador del segle XIX: "El 1862

●●●

LLET DE LLARGA DURADA U.H.T.
COMPRAU D'UNA SOLA VEGADA,
LLET PER A TOT EL MES
Produïda a s'Arenal de Mallorca

PALMA CREM S.A.

Hort de Can Sastre

Final autopista de s'Arenal

Tels. 26 38 14 - 49 11 51

SES CADENES DE S'ARENAL

Mossegades

hom decidí la revisió total del nomenclàtor urbà. S'adduïa que amb les obres havien desaparegut moltes rajoles, que molts de noms estaven caducats o oblidats i que altres eren bastos o repugnants. A més d'això hi havia, però, un factor clau: estaven escrits en allò que es deia un dialecte provincial i calia traduir-los a la llengua oficial, que segons els cervells rectors de la societat d'aquell moment era la llengua de la modernitat i del progrés" (12). Doncs bé, el fet de l'ús de l'article estàndard, *Costa de la Pols* en comptes del col·loquial *Costa de sa Pols*, va esser qualificat pel D16 d'"atentar impunement contra coses entrañables" i "Ya son ganas de irritar al personal i desnortar la llengua en aras de no se sabe muy bien qué, en función de qué y a título de qué" (13). Igualment, dies abans ja havia publicat una fotografia de l'esmentada placa amb el següent peu: "Extraña "normalització". Hace escasas fechas se llevó a cabo la renovación de la placa del nombre de la popular calle conocida en Palma desde tiempo inmemorial como Costa de sa Pols. Cuál no sería la sorpresa de vecinos y transeúntes cuando comprobaron que la nueva placa tenía un ligero cambio semántico (sic), por el cual una "S" era sustituida por una "L". Tal sustitución implica, para los hablantes de Mallorca, que se obvia completamente su modalidad de lengua románica (sic) para adoptar la de Catalunya. Y si nos apuran, la de Barcelona. Ahí queda, a la vista de todos, la "Costa de la pols" (14). I ja que estam parlant de la retolació dels carrers, una altra malifeta a citar de D16 és el que va escriure amb motiu de la substitució del nom *Cecilio Metelo* pel català corresponent *Cecil Metel*: "Están catalanes estos romanos. Si el patricio Metelo levantara la cabeza seguro que la volvía a bajar del susto. Ahí es nada, ver convertido su linaje en catalán del Ampurdán. Siempre ha habido unas traducciones más desafortunadas que otras, pero lo de llamar "Cecili Metel" a todo un cónsul de la República romana es de cachondeo triste. Menos mal que no lo tradujeron por "fica" (15). Ja ho veis, així d'ignorants i de fills de puta són els periodistes del D16! Per començar, cal dir que el nom genuí del cònsol romà, que va dirigir la conquesta militar de Balears l'any 123 a. de C., era Quintus Caecilius Metellus. Amb això queda clar, doncs, que no sabem què és el que l'hauria empenyat més: veure el seu nom traduït al "català de l'Ampurdà" o veure'l traduït a la llengua xoriça-gitana de Son Banya. Aquests desgraciats no saben distingir entre semàntica i morfologia, es posen histèrics per l'ús de l'article estàndard "el", tan català com les formes col·loquials "es, sa, ets, ses o lo", en canvi es queden tan panxacontents amb la redacció de tot un diari en foraster. I és que ja han mostrat el llautó tantes vegades que ja els veim venir d'una hora enfora!

DESEMBRE 1990: La publicació del decret del Govern Balear al BOCAIB segons el qual es regula l'ús del català a l'administració autòctona, a partir del desen-

volupament de la llei de Normalització Lingüística aprovada per tot el Parlament Balear l'any 1986, va originar dins la premsa forastera de ciutat repulses del següent tipus: a) D16, en una notícia signada pel missus que té cara d'ous podrits, J. Torres Blasco, va posar com a segon titular "La llengua oficial de España deberá solicitarse expresamente" (16), amb la qual cosa amagava deliberadament que el català és la llengua pròpia de Balears i oficial a tots els efectes dins el seu territori. b) L'articulista de DM, Jaime Ramón, es va despenjar amb les següents afirmacions: "La llengua castellana, ese diamante de la expresión oral y escrita que los sumos sacerdotes del papanatismo local llaman forastero, (...) mientras en el extranjero experimenta el castellano un auge extraordinario, las autoridades de comunicación autónomas de este país de sobresaltos y dominguillos se preocupan de avivar las lenguas autóctonas de tal manera que sus desvelos van en detrimento de aquel, porque son tan pusilánimes y su

entendimiento es tan corto que piensan que el castellano no es más que una amenaza, y quienes lo emplean, enemigos. O ciudadanos desgastados" (17), i c) l'articulista d'UH, Bartolomé Beltrán, ja havia dit el passat mes d'agost, quan la notícia circulava com a proposta i encara no s'havia materialitzat en un decret: "Querida María Antonia, tú que sabes los aires que te deseo debes permitirme, mientras te abanicas, que te explique aquello de que las lenguas, entrañable señora, no se deben imponer. (...) no debes pasar por alto que las lenguas no se pueden imponer" (18).

Si volem esser objectius, a l'hora de fer un balanç crític sobre l'aplicació de la Llei de Normalització Lingüística per part de les institucions públiques (Govern Balear, Consell Insular, Ajuntaments...), al meu entendre, no només s'han de tenir en compte tots els articles que han incomplert, sinó que a més a més, no s'han de deixar de banda tots els atacs que han rebut per haver fet el poc que han fet. És per això, que jo mai no escriuré un article com el de Sebastià Serra, *Una llei que no es compleix*, on es limita a donar llenya al Govern Balear mentre no parla en cap moment de la política lingüística del PSOE a Calvià o a Palma i a on no dedica ni mitja parauleta a la brutal oposició exercida pels diaris forasters de ciutat: "Com a conclusió, es pot afirmar que l'incompliment de la gairebé totalitat de la Llei de Normalització Lingüística per part del Govern de la Comunitat Autònoma deixa sense efectivitat els principis que assenyalen al seu títol preliminar i no permet que els ciutadans exercitin els seus drets lingüístics" (19). Ha de quedar clar que jo no som ni he estat mai militant de cap partit polític. Amb això vull dir que no he de donar carnassa a cap electorat ni me moc per estratègies electorals. Als únics a qui he de respondre és a mi mateix, als lectors i a la coherència de la trajectòria intel·lectual iniciada l'any 1977 amb el llibre *Insecticida*. És per tot això que ara m'atreveixo a afirmar i a reafirmar que és vera que el Govern Canelles ha fet poc per la normalització lingüística però que així i tot, no ha estat exempt de rebre un fast de llenya cada vegada que ha fet una passa endavant, per petita que sigui. Si repassau les hemeroteques a partir de l'any 1983, cosa que jo si he fet, podreu comprovar que el blanc principal de les iras del gonelles, des d'Antonio Alemany, a Luis Cerdó, Rodríguez Viñals, Feliu Truysols, Jaime Martorell etc. han estat persones que ja sé que als nostres ulls ens semblen tous, però que no per això varen deixar d'esser víctimes d'atacs injusts i indiscriminats. Em refereixo, és clar, a polítics com Gabriel Canyelles, Jeroni Albertí, Mª Antònia Munar o Ramon Aguiló etc. etc. a qui, crec que algun dia el nacionalisme de Balears els haurà de fer justícia sobre el tema de la llengua.

Som ben conscient que això que acab de dir, provocarà un mal de ventre i una diarrea cosa de no dir dins alguns sectors del PSM i de la ceba. La veritat és que m'es ben igual. Ja em tenen empenyat del tot! Jo ara, però, els increpo a la cara: ¿qui ha aturat els peus a Antonio Alemany? ¿Qui ha posat l'anticatalanisme a la defensiva? ¿Qui ha estroncat la campanya de cartes gonelles als diaris? ¿Qui ha plantat cara a la premsa forastera i a pixatinters com José Jaume, Andrés Ferret, Juan Pla, Torres Blasco etc.? ¿Qui ha impedit que Rodríguez Viñals entràs a l'executiva de sa Nostra? Per ventura han estat Sebastià Serra, o Mateu Morro, o Bernat Aguiló, o Climent Picornell, o Rafel Crespí o la revista *El Mirall*? Però, per favor, si en Sebastià Serra per als diaris forasters és en *Sebastianet*, en *Sebastianet*! (20). Se'n foten, se'n riuen d'ell a la cara i és incapaç de revoltar-se i tornar l'ofensa en proporció de cent a u. Home! Ja està bé! N'estic fins als collons d'alguns pesemeros! Vatuadell! Llegiu *El Mirall* i resulta que només saben publicar quatre articlets escadussers i pacífistes sobre toponímia, excursionisme, antropologia, inundacions o cançons de batre. I és clar, així els va. Arreu d'Europa els nacionalismes pugen a les totes i aquí, a Balears, resulta que el PSM està estancat, això si no perd vots. Mirau quin dia ho dic: El PSM-EN no farà res mai mentre les bases sanes i condreteres no renovin la direcció de persones de formació comunista com Mateu Morro o López Casanovas que, tot i tenir

la millor intenció del món, no hi veuen de cap bolla i ho capgiren tot damunt davall. ¿Quantes vegades hem pogut veure com Mateu Morro sembla estancat i encara es pensa que viu al temps en què militava en l'OICE, després OEC (Organització d'Esquerra Comunista), un grupúscul "anarco-comunista-maoista, comunista-consellista, o simplement marxista-leninista" dels anys setanta? (21). I ja se sap que el pensament comunista, a això de les nacionalitats oprimides no ho ha entès mai i si no ho creis, mirau el que està passant a la Unió Soviètica o què pensen els comunistes espanyols (Julio Anguita) sobre el problema colonial català o els francesos sobre la qüestió corsa. Obcecats per la dicotomia dretes / esquerres i per la retòrica de la lluita de classes, es neguen a veure que la colonització perjudica tots els indígenes en general, uns més que d'altres, però en definitiva la totalitat de la tribu. Comptat i debatut, ningú no ha dubtat que en uns Països Catalans independents, democràtics i plurals dins la CEE, també hi ha d'haver comunistes, com hi ha d'haver liberals, conservadors, anarquistes, ecologistes, dretes, esquerres, cristians, ecologistes, ateus etc. etc., però, és clar, els volem catalans, és a dir, gelosos de la llibertat de la seva terra enfront de qualsevol invasor estranger. Em pensava que a l'últim congrés del PSM, el passat mes de desembre, s'hauria produït un cop de timó però s'ha vist que res de res i tot continua exactament igual que abans. És cert que han prescindit de la paraula "marxista" dels estatuts però perquè passàs això ha calgut que tots els règims comunistes de l'Europa de l'est passassin per ull i que quedassin al descobert totes les misèries i corrupcions que els intel·lectuals surrealistes ja denunciaren als anys trenta. No hi ha volta de full: els líders del PSM s'han encaparrotat de voler fer un nacionalisme amb els vots dels forasters, un nacionalisme que dona l'esquena al conjunt del poble mallorquí, un nacionalisme que renega de la seva gent per considerar-la inculta, alienada, lladre, contrabandista, especuladora, fenícia i embrutida, en definitiva, un nacionalisme corcat per l'autoodi que a l'hora de repartir bastonades només duen entre cella i cella la classe dirigent indígena de dretes. A mi em sembla molt bé que es fiquin amb el Govern Balear, però, punyeta! primer que es fiquin i a racció doble amb els forasters, Madrid i Espanya que ens xuclen la llecoreta del cor.

Fixem-nos: López Casanovas, portaveu del grup nacionalista al Parlament, professor de literatura espanyola en un institut, va acusar el President Canyelles de "consentir contrabandistes, lladres i poques-vergonyes" (22) i Mateu Morro va parlar de la necessitat d'acabar amb "la vergonya del Govern balear, promotor directe de l'especulació, saquejador dels nostres recursos naturals, govern de renúncies i incapacitats" (23). Jo pregunto: ¿heu sentit mai desqualificacions semblants de López i Morro dels dirigents espanyols com Alfonso Guerra després de l'escàndol del seu germà o del frau dels jornals a Andalusia? ¿És possible que López desconegui que l'opinió popular illenca sempre ha tingut com un heroi la figura del contrabandista, cosa molt diferent d'un lladre, atès que la llei des de segles enrera ha anat en contra nostra? ¿És que aquests caps quadrats no saben que és característic dels pobles colonitzats boicotejar els impostos colonials i viure al marge de la llei, cosa que fa el contrabandista? ¿Com ens hem de fer respectar a Madrid si resulta que aquests caps buits l'únic que fan és dividir la tribu i donar armes a l'enemic? ¿O és que encara no saben que el colonitzador està sempre a l'aguait de qualsevol divisió interna per tal d'explotar-la a favor propi? Els pesemeros no haurien d'oblidar que Canyelles és representatiu del poble mallorquí, un poble que ha passat del feudalisme més absolut a un cert confort en cinquanta anys; un poble que encara està en procés de sortir del poll, la fam i la misèria atàvica que ens obligava a emigrar fins fa cinquanta anys; un poble que du un empatx mental increïble i el llast indefugible de 275 anys de colonització espanyola amb tot el que això suposa de por, inseguretat, desconfiança i ignorància sobre la pròpia llengua, cultura i història. ¿Com els ha de votar aquest

Mossegades

mateix poble, si López va dir que "lamentablement s'havia d'admetre que "aquesta és una terra de lladres, de poques vergonyes i contrabandistes" si bé va deixar clar que una cosa era la terra i l'altra els seus

habitants" (24). Què passa? Des de quan la terra, les muntanyes, torrents i comellars són lladres? A veure, que m'ho expliquin perquè la veritat és que jo a això no ho entenc. Francament, jo no ho entenc. A mi no em passa pel carabassot que el Puig Major pugui ésser un lladre!

Realment, després d'això, a mi no m'estranya gens ni mica que López sigui un amargat, un fracassat i un deprimat que només sap queixar-se i autocompadir-se de tan desgraciat que és: "El profund pessimisme d'un nacionalista d'esquerres" (25). Basta saber el que pensen del seu poble, és a dir, de si mateixos, per entendre la frustració de no connectar amb la gent. Mateu Morro encara ens ha ofert un altre exemple recent d'ineptitud. Quan Canyelles ha afirmat que "la injustícia del PSOE ha creat més independentisme que ningú a Mallorca" (26), ell surt enmig i amolla que el Govern Balear "és un govern inexistent per la seva ineficàcia i incapacitat per fer res. (...) Només té un president, oficines i funcionaris. (...) que està al servei d'interessos especulatiu i en contra dels interessos generals de la Comunitat" (27) o "que no compleix els seus acords en matèria lingüística i que el català s'utilitza més a l'administració perifèrica que a l'autònoma" (28). Però què cony diu aquest betzologo? O és que ja no se'n recorda que fa mesos la Guàrdia Civil va detenir i encanonar un jove santamari per xerrar mallorquí? Per contrapartida, les paraules més dures que Morro va dir contra Madrid és que "actua amb avarícia, de forma egoista i traslladant el centralisme al nivell més extrem" (29). Ja ho sabeu, doncs, mallorquins, segons les ments preclares del PSM, el Govern Balear és una cova de lladres en canvi a Madrid no són ni lladres, ni xoriços, ni aprofitats, ni criminals ni res; són, tot lo més, egoistes.

I és que a certs pesemeros, no hi ha qui els entengui! En lloc d'estar contents davant les declaracions de Canyelles perquè demostrin que el nacionalisme va calant a hora per l'lego dins la societat mallorquina, els pega no sé què, encara no sé si és gelosia o simple beneïtura, i la caguen dient bajanades una darrera l'altra. En comptes d'agafar-ho pel cap positiu, tot ho agafen pel cantó més negatiu. En lloc de fer una passa més que Canyelles i dir tot el que aquest no s'atreveix a dir per la responsabilitat del càrrec que ocupa, es posen a la defensiva i foraden reiteradament. Ells es pensen que són depositaris exclusius de la flama de la tribu quan, la veritat, és que també són víctimes de la colonització espanyola.

-89-

Visquem i coses veurem! Alguns ja no se'n recorden però serà qüestió de refrescar la memòria perquè l'ocasió bé ho paga. Dia 31 de gener de 1988, el Presi-

dent Canyelles, va fer unes declaracions al diari *La Vanguardia* que varen provocar un enrenou impressionant. Damunt d'ell varen caure tot tipus d'improperis i d'insults: feixista, Le Pen, racista, nazi, reaccionari, insolidari, xenòfob, retrògrade, classista, mesquí etc. etc. I tot això, per què? Doncs senzillament perquè s'havia atrevit a dir que "s'hauria de veure la manera de tractar de canviar l'apartat de la Constitució que diu que els espanyols poden fixar lliurement la seva residència".

Doncs bé, dos anys i mig després, Luis Yañez, un alt càrrec de l'administració espanyola, Secretari d'Estat per a la Cooperació Internacional i per a l'Iberoamèrica, ha dit que Espanya "vol limitar l'entrada d'immigrants" perquè "no podem, ni hem d'acollir més que aquells que podem integrar dins la nostra societat". També ha dit que "aquestes quotes, que tindran caràcter anual, estaran dividides per països i es realitzaran d'acord amb la patronal, sindicats així com amb els països exportadors de mà d'obra emigrant". Yañez ha justificat aquestes mesures apel·lant a "una política de solidaritat amb els estrangers ja instal·lats. (...) com a mesura de prevenció als brots de racisme i xenofòbia" i ha reconegut que molts de sudamericans havien acabat integrant les xarxes de prostitució i del narcotràfic" (30).

Com acabam de veure, el greuge comparatiu és tan evident i descarat que tira de cul. Els espanyols, en nom de la solidaritat i de la prevenció a la xenofòbia, poden imposar quotes d'entrada d'immigrants per any. En canvi, quan el President Canyelles, va venir a demanar el mateix per a les colònies, li varen dir el nom del porc. Els gitanos i forasters poden tranquil·lament posar en perill la llengua, cultura i forma de vida autòctona, mentrestant però el govern espanyol té la barra de dissenyar i posar en marxa una política coherent i global d'estrangeria que preservi els seus interessos econòmics, la cohesió social i el control de la delinqüència d'importació. Tots aquells que, al seu dia, varen demanar el cap de Gabriel Canyelles dins una safata d'argent per haver fet tals declaracions (Carlos Martín Plasencia, aleshores virrei d'Espanya a les colònies, Josep Moll, Paco Triay, Francisco Quetglas, Bartolomé Cerdá, Francisco Obrador, Manuel Cámara, secretari general de CCOO, Antonio Tarabini, Sebastià Serra etc. etc.), ara m'agradaria saber que en diuen de tot això. Venga! Veiam! Què esperen ara a obrir boca?

-90-

Mallorca sencera torna estar d'enhorabona! En Tolo Güell, sens dubte el submarí més perillós del feixisme espanyol dins Mallorca d'ençà que s'ha aplegat amb la colla de falangistes d'*Independientes de Mallorca*, a poc a poc va posant coneixement, continua progressant i es va aclarint les idees una mica. Això sempre és una bona notícia.

L'any 1983, en Tolo Güell va dir: "Jo vull fer mallorquinitat, vull fer país, vull reivindicar la nostra identitat. No estic contra els catalans, sinó contra la catalanitat. Reivindic la "llengua balear" (31). Com acabam de llegir, doncs, ara fa vuit anys negava la unitat lingüística i afirmava que balear i català no formaven part de la mateixa llengua. L'abril de 1990, quan va tornar ésser interpel·lat sobre aquest punt, "per a tu, mallorquí i català és la mateixa llengua?" va respondre amb un "Casi, casi", tot i que va reconèixer que això que sortís la paraula català a l'Estatut d'Autonomia, li feia "mal an es cor". A continuació afegia: "A mi m'agradaria que sa llengo catalana se digués sa llengo balear, perquè si tenim sa nostra llengo, sa nostra bandera, sa nostra autonomia seria més nostra. (...) És evident que dins sa nostra mallorquinitat tenim un component cultural català o occità, però no s'esgota ni s'uniforma amb només això sa nostra personalitat, fins i tot xerrant català" (32). El desembre de 1990, finalment Tolo Güell ha tombat el coll i ha reconegut: "l'idioma que es parla a Mallorca s'ha de dir català, però s'han de respectar totes les peculiaritats del mallorquí" (33). Puaa! La veritat és que ha costat molt però al final s'ha aconseguit. Massa es veu que en Tolo Güell o té el cap ple de serradís o té la closca més dura que una encruia de ferrer. Però bé, s'ha aconseguit a la fi que un bri de lucidesa s'instal·lès dins el seu cervell i

això, al capdavant, és el que de bondeveres compte. Ara, amb deu anys més d'insistir pacientment amb conceptes com nivell estàndard, llengua parlada i llengua escrita, per ventura passat l'any 2000 haurem aconseguit fer-li entendre que tant mallorquí és escriure "Costa de la pols" o "Costa de sa pols" i que tota llengua té múltiples i diverses formes de parlar però que a l'hora d'escriure cal unificar-les per facilitar l'aprenentatge i la comprensió.

Els qui ja no està tan clar que hagin assumit el terme *llengua catalana*, són la guarda de bubotes que Tolo Güell ha aconseguit mig arreplegar per les barres dels cafès, forasters, feixistes i trànsfugues d'altres partits, perquè li facin la gara-gara i li peguin copets per l'esquena. Al butlletí núm. 3 del partit *Independientes de Mallorca*, datat l'any 1990, i a la pàgina 7, apareix una secció titulada *Frases en tres llengos diferents (castellà, mallorquí, català)* i que inclou una llista de 46 paraules que, segons ells, són la base científica que permet afirmar que mallorquí i català no són la mateixa llengua. Exemple: *abogado, misser / advocat, advocat*, etc. Dia 11 de desembre de 1990, el parlament europeu, va aprovar una resolució en la qual es reconeixia el català com a plena llengua europea i com a llengua de treball de la CEE. Després d'això, una persona i un partit polític que aspiren a la batlia de Ciutat, és ben hora que públicament deixin de contradir-se i no vulguin vendre gat per llebre. Contràriament, podem afirmar amb rotunditat i amb tota de casta de proves que Tolo Güell és un canalla, un poca-vergonya, un farsant i un mentider de baixa estofa que gosa presentar-se davant l'opinió pública com un santet de bon cor que no ha fet més mal que al pa.

JAUME SASTRE

NOTES: 1) S'Arenal de Mallorca 15.VIII.1989, pàg. 3. 2) Id. 15.IX.1990. 3) D16 29.XII.1990. 4) D16 10.X.1990. 5) Vegeu "Eczema: producció o distribució?"

dins "Das pornografische Leben Jesuchristus: Schweine vögel" "(La Vida pornogràfica de Jesucrist: Boixar porcs)", Taller Lluàtic, Josep Albertí, Bartomeu Cabot, Lluís Maicas i Jaume sastre, Palma 1985, pàg. 77. 6) Theodor Adorno, "Dialèctica negativa" (1966). 7) D16 26.V.1988. 8) DM 5.VII.1989. 9) Bernardo Deyá, "Idiomas, mñas... y exageraciones", DM 6.IX.1990. 10) Antonio Pizá, "Normalización por narices", DM 21.IX.1990. 11) S'Arenal de Mallorca (1.X.1990) núm. 204. 12) Gabriel Bibiloni, "Els noms dels carrers de Palma", Aj. de Palma, 1983, pàg. 11. 13) D16 26.X.1990. 14) D16 3.XI.1990. 15) D16 6.XII.1990. 16) D16 27.XII.1990. 17) Jaime Ramón, "Laurel al castellano", DM 30.XII.1990. 18) Bartolomé Beltrán, "El Rey en el Versalles de Nigorra", UH 27.VIII.1990. 19) DM 13.VIII.1990. 20) Vegeu Lucio Cristal, DM 19.X.1990, Suplement de Cultura: "Absolutamente toda la biblioteca de la Bonanova se irá volando a Galicia y en Palma no quedará "res de res", diga lo que diga en Sebastianet Serra". 21) Vegeu Antoni Marimon i Miquel Martín, "l'extrema esquerra a Mallorca des dels inicis dels anys setanta fins avui", Randa núm. 24, Curial Ed. Catalanes SA, Barcelona 1989, pàg. 126. 22) D16 22.XI.1990. 23) DM 3.XII.1990. 24) D16 22.XI.1990. 25) DM 7.X.1990. 26) UH 24.XII.1990. 27) UH 29.XII.1990. 28) D16 29.XII.1990. 29) UH 29.XII.1990. 30) UH i DM 12.XII.1990. 31) El Día de Baleares 3.III.1983. 32) S'Arenal de Mallorca 1.III.1990, pàg. 7. 33) UH 17.XII.1990.

ELECTRONICA

El Gaucho

SERVEI TÈCNIC

- * Televisió
- * Vídeo
- * Ràdio Cassettes
- * So
- * Instal·lacions Antenes
- * Col·lectives, individuals
- * Parabòliques

DISSENY I

- ASSESSORAMENT
- * Electrònica Industrial
- * Telecomunicacions
- * Alta Fidelitat
- * Registradores
- Electròniques

Carrer Mallorca, 2 07600 S'ARENAL DE MALLORCA
Carrer Sant Cristòfol, 82 Tel. 26 34 23 Fax 26 61 19

S'Arenal
de Mallorca

Tel. 26 50 05

Canyelles: «El PSOE ha creat més esperit independentista que cap altre»

El president del Govern Balear, Gabriel Canyelles, ha manifestat que els socialistes són responsables, en part, de fomentar l'independentisme a les Balears amb la seva actitud de menyspreu de la nostra autonomia. Canyelles feu aquestes declaracions en

un sopar del Partit Popular i Unió Mallorquina.

Així mateix, feu especial esment de la "submissió" dels socialistes balears respecte dels seus companys de Madrid, actitud que el president qualificà com a pròpia dels "xotets de cordeta".

Un al·lot de tretze anys se suïcida a Inca

Rodrigo Paredes Moreno, un al·lot de tretze anys resident a Inca, va ser trobat mort a ca seva. Rodrigo Paredes es va penjar pel coll i posà fi a la seva vida premeditada-ment, segons les primeres

investigacions de la policia. L'al·lot patia depressions nervioses i es creu que va ser en una d'aquestes depressions que decidí posar fi a la seva vida.

Estètica Lladó

NETEJA DE CUTIS

MANICURES

MASSATGES

Carrer Covadonga, 10 baixos
Tel. 26 32 29 - COLL D'EN RABASSA

Música d'Orga

Comunions

Batetjos

Dinars d'empreses

Camí del Palmer, s/n.

Tel. 26 09 64

S'ARENAL DE MALLORCA

C O D I R E

Comercial de Distribuciones Reus

Distribuidors Exclusiu de
pastes i preculnats
«SANT MARINO»

OFICINES: Carrer Marbella, 20 Edif. Sometimes Parc
Tel. 74 31 05 Fax 26 76 34
07610 CAN PASTILLA

Gelats Palma

Carrer Cardenal Rossell, 87
Tel. 26 81 02
COLL D'EN RABASSA

PEIXETERIA LLUCIA

Carrer Cardenal Rossell
Tel. 26 14 17
COLL D'EN RABASSA

JOIERIA RELLOTGERIA

María José

Carrer Cardenal Rossell, 52
Tel. 26 22 98
COLL D'EN RABASSA

Carrer Cardenal Rossell, 54
Tel. 26 95 11 - 07007 COLL D'EN RABASSA

MERCABICI

Muntatges de bicicletes de
muntanya a mida
Des de 65.000 ptes.
Quadre i accessoris

C/. Xado, 9 - A - El Molinar
Tel. 27 40 02 - Palma

GARDEN
CENTER

Maravillas

Tel. 26 20 55

RENT A CAR

BORA
CARS

C/. CANNES, 27 BAJOS
TELEFONO 40 10 40

SERVICIO OFICIAL
Carretera Militar, 185
Tel. 26 81 11
07600 S'ARENAL

La resposta a la por

No ho han aconseguit! Com deia Jaume Santandreu al seu discurs després de la manifestació unitària del 31 de desembre, el dia 21 a Madrid, ens volen condemnar a tots els mallorquins a la por; però la mateixa resposta popular a la manifestació, ha demostrat que no ho aconseguiran, la resposta massiva, un dia feiner, el dia de cap d'any, a les sis de l'horabaixa, a la manifestació, ha demostrat que a Mallorca encara queda gent disposada a mobilitzar-se, que encara queda gent disposada a defensar la nostra terra i els seus fills.

La manifestació del dia 31 va ser una demostració de força, però també una demostració de responsabilitat política per part de les organitzacions convocants, que han demostrat que, a pesar

de les divisions existents en el conjunt del moviment per l'alliberament nacional, quan cal saben anar junts i fer convocatòries unitàries. La manifestació de la Diada de Mallorca va ser també la demostració que el poble mallorquí encara és viu, i que no deixa que li segrestin un fill així com així. Perquè la manifestació del 31 de desembre va ser una prova de dignitat, de dignitat d'un poble que massa vegades ha estat trepitjat i humiliat, que s'ha vist massa vegades obligat a baixar el cap i renunciar. Cada persona de les que hi havia a la manifestació era un crit de llibertat, una porta per a l'esperança, una potada al ventre de l'imperialisme espanyol. Perquè el conjunt de la manifestació era un crit d'autoafirmació, era la resposta a la por que ens volen fer.

T. M. F.

El PSM organitzà la Diada a Manacor

El PSM-Nacionalistes de Mallorca organitzà els actes commemoratius de la Diada del 31 de desembre al teatre de Manacor. A l'acte hi assistiren unes tres-centes persones vengudes d'arreu de Mallorca per participar en la Diada.

Bartomeu Obrador, de Coloms a la Sala de Felanitx, Mateu Morro, secretari general del PSM, i Maria-Antònia Vadell, de la coalició CDI-PSM de Manacor, feren els respectius parlaments que foren seguits amb atenció per part dels assistents.

Joan Verger i Teodor Ubeda es plantegen signar una carta en defensa de Macià Manera

Joan Verger, president del Consell Insular de Mallorca, es planteja signar una carta que seria presentada a l'Audiència Nacional en defensa de Macià Manera. La carta seria signada només com a particular i veí de Montuiri, poble d'on és originari Manera. En ella es faria esment del bon comportament de Manera com a veí del poble, del fet que duia una vida normal i que ningú tenia cap mena de sospita que hagués pertangut a cap banda armada.

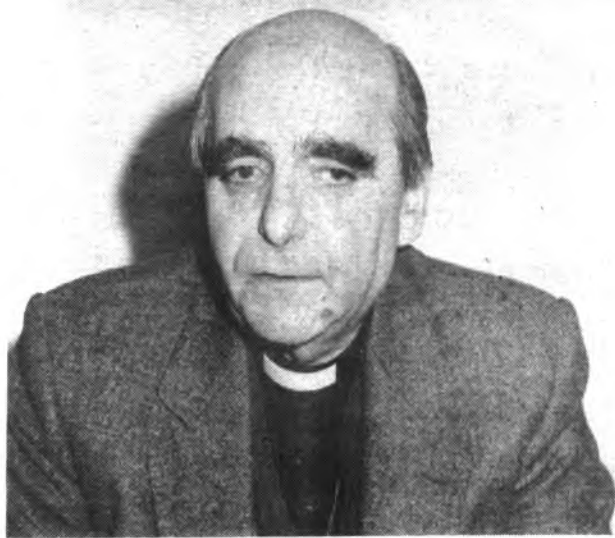
Per altra banda, el bisbe de Mallorca, Teodor Ubeda, també es planteja estampar la seva signatura en una carta de característiques semblants. El bisbe no coneix personalment Macià Manera, però es basa en la credibilitat de quatre rectors d Montuiri que sí el coneixen. Els rectors acrediten el bon comportament d'aquest jove montuiri i al seva participació en activitats de promoció social.

El grup de suport a Macià Manera (encapçalat per Jaume Santandreu,

Solidaritat amb Macià Manera

El Comitè de Defensa de Macià Manera, entitat cívica encapçalada per Josep Maria Llompart, Jaume Santandreu i Antoni Serra, ha obert un compte corrent per recollir l'ajuda econòmica necessària per fer front a les despeses d'advocats, viatges a Madrid, documentació, recerca i aportació de proves, etc.

Totes les persones interessades a solidaritzar-se econòmicament amb aquesta causa poden ingressar les seves aportacions al compte corrent número 15006-72, a "la Caixa" - carrer Colom, de Ciutat. El Comitè afirma que ajudar Macià Manera és ajudar-nos a tots; és no renunciar a la consciència de ciutadans de Mallorca. Participar en la seva defensa és fer evident la nostra solidaritat com a poble.

Antoni Serra i Josep Maria Llompart) és el qui s'encarrega de recollir aquestes signatures. Així mateix, es té previst demanar el suport de l'Ajuntament de Montuiri.

El dia del judici, un grup de mallorquins (entre els

quals hi haurà la mare i el germà del detingut) aniran fins a l'Audiència de Madrid per mostrar el seu suport a Manera, juntament amb altres grups de suport de presos catalans que també seran jutjats.

IRENE BELTRAN
INSTITUT D'ESTÈTICA I SALUT

Carrer Cardenal Rossell, 58 - A
07007 COLL D'EN RABASSA

Lloyd Adriático
CIA. DE SEGUROS
AGENCIA COLL DEN RABASSA

Carrer Cardenal Rossell, 76
Tel. 26 76 26
07007 COLL D'EN RABASSA

Café Las Palmeras

ESQUERS PESCA
ENTREPANS
TAPES

Carrer Capità Ramonell Boix, 2
Tel. 27 10 33 - ES MOLINAR

IMPRENTA

Confignat

Carretera Militar, 208
S'ARENAL DE MALLORCA

Ca'n Verderna

RESTAURANT
GRAELLA
MINI-GOLF
Cuina mallorquina

C/. Parcel·les, 5
LES MERAVELLES

Bar - Restaurante

Andreu

CARRER GRUA, 6
LA RIBERA

31 de desembre: Una Diada amb més reivindicació que folclor

La Diada d'enguany s'ha caracteritzat un any més per la bipolarització entre, per una part, els actes institucionals, clarament buits de contingut i amb un aspecte folcloritzant tant del significat de la data com dels símbols (el penó, el Rei En Jaume, etc). I per l'altra part, les organitzacions nacionalistes i independentistes, que hi varen posar la part reivindicativa.

Del que no hi ha cap mena de dubte és que la part reivindicativa, malgrat les dates que més aviat conviden a la desmobilització ("podria haver vingut un altre dia el Rei En Jaume!" se sol exclamar) va guanyant terreny a la part "oficial" que, segons reconeixien els diaris de Ciutat, ja només té els "guiris" com a públic, i que serveix per poca cosa més que perquè el batle de Ciutat faci el seu "miting", enguany, això sí, disfressat de comiat.

El 31 al matí doncs, es va fer la tradicional "colcada", amb la presència de totes les autoritats, amb la banda municipal que va interpretar "La Balanguera" i amb la companyia d'infanteria del Palma-47 que va fer la salva d'honor quan s'hissava la senyera. Per acabar, missa a la Seu.

La part reivindicativa era sens dubte molt més moguda, començava el dia 28 amb una "Assemblea per l'Autodeterminació" convocada pel moviment cívic Crida

a la Solidaritat, i que va aplegar una cinquantena de persones al saló d'actes de la casa de cultura de Sineu. El dia 29 era el PSM, qui convocava un acte públic al Teatre Municipal de Manacor, que sota l'agorarat lema de "Per una Mallorca lliure" va aplegar unes quatre-centes persones. Els oradors, Maria-Antònia Vadell, regidora pel CDI-PSM a l'ajuntament de la ciutat de les perles, Bartomeu Obrador, regidor dels Coloms a la Sala, i Mateu Morro, secretari general del PSM-Nacionalistes de Mallorca varen coincidir en les seves crítiques al centralisme del PSOE i a la política desnacionalitzadora del Govern Canyelles. Entre parlament i parlament va actuar el grup musical Calitja Jazz.

Dia 30 tornava a ser la Crida a la Solidaritat la que convocava, ara al pub "Sis Cantons" de Llubí, la festa, titulada "Mou-te en català", tenia un cert aire reivindicatiu, ja que el que es pretenia era conscienciar la jove i nombrosa concurrència de la importància de "mourer's" en català, i a la vegada demostrar que això era possible, i molt probablement això es va aconseguir mitjançant l'àmplia i variada exposició de discs i cassetes de rock en català i a les més de tres hores de rock en català que varen sonar pels altaveus del pub.

El dia 31 a les 18 hores hi havia convocada una manifestació amb el lema "Llibertat Macià Manera"; la convocatòria era a càrrec del Comitè de defensa de Macià Manera i s'havien afegit a la convocatòria els partits: Catalunya Lliure, ERC, LCR, MCI i PCB i les entitats cíviques Crida a la Solidaritat i GOB. La manifestació va començar amb mitja hora de retard sobre l'horari previst, i va transcórrer sense cap incident. La participació es calcula en poc més de mil persones. Al final de la manifestació hi va haver dos breus parlaments a càrrec de Jun Sánchez, independentista que va estar empresonat durant prop d'un any i que el dia 21 serà jutjat juntament amb Macià Manera, i de Jaume Santandreu, un del dirigents del Comitè de defensa de Macià Manera. Al final es va penjar una senyera independentista a l'estàtua del Rei En Jaume que hi ha a la plaça d'Espanya i es va entonar el cant dels Segadors.

Aquesta Diada ha servit doncs per confirmar la tendència dels darrers anys, segons la qual els actes "oficials" es van tancant en ells mateixos mentre que els actes reivindicatius segueixen cobrant força i prestigi entre les capes populars mallorquines. En definitiva, el dia 31 de desembre segueix essent per a molts únicament i exclusiva el dia de Cap d'Any, però cada any són més els que el comencen a tenir com a dia per a la reivindicació de les nostres llibertats nacionals.

Aina

La unitat

El passat 31 de desembre, Diada de Mallorca, es va fer una manifestació pels carrers de Ciutat que va aplegar més de mil persones; la mobilització ha estat valorada com la més important de caire nacionalista des de la manifestació del 1978 en favor de l'Estatut d'autonomia. I és que s'han donat tot un seguit de factors que feia molts anys que no es donaven, alguns intel·lectuals s'hi han "banyat", com és el cas de Josep Maria Llompart, de Jaume Santandreu o d'Antoni Serra. S'ha produït una unitat tàctica, una unitat d'acció, entre les organitzacions nacionalistes i independentistes, com Esquerra Republicana, Catalunya Lliure o la Crida a la Solidaritat i s'ha sabut transmetre aquest clima d'unitat als sectors populars més propers. Qualsevol anàlisi que es faci d'aquesta passada Diada, ha de ser sens dubte positiva, sense caure en l'eufòria enlluernadora, però positiva.

Crec que una vegada analitzada bé la passada Diada, s'ha d'intentar posar les bases per aconseguir una futura unitat; d'acció en altres temes tant espinosos com la solidaritat amb un lluitador com Macià Manera, com són la Independència de la nostra nació, o el model de societat. Les primeres passes estan fetes, i els resultats no poden ser més engrescadors. Ara falta que totes les persones que estam en organitzacions que lluiten per l'alliberament nacional, treballem en aquest sentit, en l'únic sentit possible, que és el de la unitat.

Tomeu Martí i Florit

RESTAURANT BRASILIA

BANQUETS DE BATETJOS,
NOCES, PRIMERES COMUNIONS I
FESTES SOCIALS

Avinguda de Bartomeu Riutort, entre balnearis 1 i 2
CA'N PASTILLA - TELS. 26 01 19 - 26 45 63

AV. NACIONAL, 34 - TEL. 49 18 91
S'ARENAL DE MALLORCA

CAFETERIA RESTAURANTE

Carrer de l'Arenal
Complexe Cristina
Tlf. 26 11 49
LES MERAVELLES

Telèfon de la llengua

Si als organismes oficials, a la feina o al carrer ets discriminat per raó de llengua, conta'ns-ho.

Telefona al 265005 i ho denunciarem.

Cap agressió sense resposta!

Ens telefona en Toni, estudiant d'Història, i ens diu: "En Pau, un altre estudiant d'Història, i jo, varem anar a unes jornades de manufactura medieval organitzades per la UIB. Varem aguantar les conferències dels professors espanyols.

Quan els professors catalans donaven les seves conferències, els espanyols parlaven tot el temps i feien comentaris grollers com: "Eso de la lengua lo llevan muy mal" "esos catalanes no se les entiende nada", "lo tendrían que hacer en español, porque esto es España".

Ens telefona X i ens conta que va anar a la Conselleria de Treball i Transport, va parlar en català i no l'entengueren, es va haver d'expressar en castellà, llavors sí que el van entendre. X es demana com és possible que passi això, i com és possible que hi hagi gent que treballi a una Conselleria i ni tan sols entengui el català.

Hem rebut diverses telefonades protestant per la manera com escriuen la llengua catalana a la televisió de Son Sardina, canal-4. Un dels nostres comunicants va afirmar: "Que contractin un nin d'EGB si ells no en saben, d'escriure".

En Jaume Font, soci del Mallorca de futbol, es queixa de la poca sensibilitat que pel tema de la normalització lingüística te l'actual junta directiva del club dels seus amors. A més a més ens comenta que si la directiva pensa que la normalització del club a nivell lingüístic pot afectar negativament l'economia del club, no ha de passar ànsia, el Barça ho fa tot en català i és el club més ric de l'estat.

Rèplica de Ramón Rodríguez Viñals

Sr. Director de S'ARENAL DE MALLORCA

En uso del legítimo derecho de réplica, y con reserva de las actuaciones legales que pudieran ser pertinentes, solicito se publique en igualdad de condiciones la siguiente réplica al artículo suscrito por el Sr. Jaume Sastre en fecha 15-12-90, y con el título: "Alertau: L'extrema dreta a punt d'infiltrar-se dins Sa Nostra".

Es una autèntica lástima comprobar que a 15 años del inicio de nuestra deseada democracia, subsistan individuos de la intransigencia y fanatismo del Sr. Sastre, pero no es menos preocupante que medios de comunicación como el suyo se presten a dar soporte a tales individuos, publicando sin ningún respeto por la verdad o dignidad, sus insultos y calumnias.

Cualquiera que me conozca, sabe perfectamente que no soy extremista de nada, y que no he pertenecido ni pertenezco a ningún partido o asociación política de ningún signo.

Sabe también que no sólo aborrezco a los terroristas de cualquier especie, sino que además estoy en contra de cualquier acto de violencia, incluso la verbal o escrita como la del Sr. Sastre.

Sabe también que, en todos mis escritos en los que he demostrado democráticamente mi opinión, jamás he insultado o vejado a nadie, y que salvo referencias a políticos, siempre me he movido en el terreno de las ideas, sin caer tan bajo de mentir, insultar o descalificar a ningún ciudadano porque no piense como yo.

Sabe también que el artículo publicado por el Sr. Sastre, es todo él una burda mentira y manipulación, valgan algunos ejemplos:

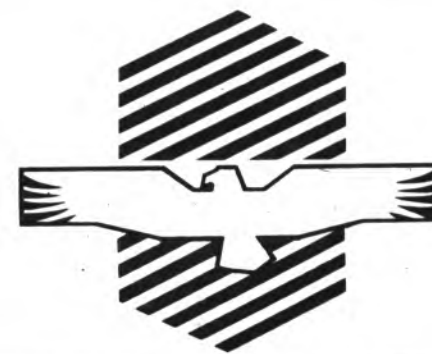
- Jamás he estado relacionado con el Sr. Jaime Martorell, ni he recaudado ni aportado ningún fondo para dicho Sr.

- Jamás he escrito que los castellano-parlantes nos honren con su "resistencia", sino con su "residencia", lo que prueba la mala fe y manipulación de todo el artículo.

En fin, creo que cualquier lector inteligente ya

advirtió en su día los mezquinos propósitos del artículo del Sr. Sastre, pero no estaría demás que tal individuo, reflexionara y defendiera sus opiniones o ideas, sin necesidad de insultar, ofender o calumniar, lo que sin duda sería un paso adelante respecto al nivel de tolerancia que ha de regir la convivencia democrática.

Ramón Rodríguez Viñals

ASCENSORES ASPE S.A.

C/. MARINETA, 7.
TELS. 26 62 32 - 26 62 54 - FAX - 490763
07600 EL ARENAL (MALLORCA)

DR. PERE GARAU I LLOMPART

**ESPECIALISTA EN ACUPUNTURA
I MAGNETOTERÀPIA**

Consulta: dilluns, dimecres i divendres, cita prèvia

TRACTAMENTS DE:

Stress, ansietat - Depressió - Obsessat -
Tabaquisme - Reumatismes - Lumbàlgies -
Ciàtiques - Cervicàlgies - Vertígens -
Frigidesa

Carrer del Born, 11
Tel. 66 05 16
LLUCMAJOR

MERCAT DE LLEVANT

Carrer Manuel Azaña - Polígon de Llevant

Cada dimarts

«Dia des Mercat de Llevant»

Ofertes a preus de cost anunciades dilluns i dimarts per ANTENA 3 i rifes en directe per la mateixa ràdio. Cada primer dimarts de mes

FABULOSA RIFA ESPECIAL

Viatges, electrodomèstics, bicicletes...

**CENTENARS DE MILERS DE
PESSETES EN PREMIS**

**SOM ESPECIALISTES EN
MOBLES DE CUINA, BANY
I FUSTERIA EN GENERAL**

MOBLES S'ARANJASSA

(CANGELABERT)

LA MILLOR FUSTERIA DEL POBLE

Carretera de Llucmajor, 205 - Tel. 26 72 18 - S'ARANJASSA

Qui és el turc?

En el darrer congrés del PSM (a partir d'ara PSM-Nacionalistes de Mallorca) un sector dels congregats amonestà un altre sector perquè aquest darrer feia ús de paraules com "foraster" en lloc de "immigrant"; i les paraules d'amonestació foren si fa no fa aquestes: "no hem de parèixer els alemanys amb els turcs", establint un paral·lelisme, doncs, entre les actituds de xenofòbia i racisme que provoca la immigració turca a Alemanya i les actituds sovint contradictòries que provoca la immigració espanyola a Mallorca. Tot d'una s'aixecà una veu que retornà les coses al seu lloc, i n'hi hagué prou amb una frase per establir, aquesta vegada de bon de veres, la diferència: "A Alemanya, els membres de la policia no són turcs".

Efectivament, no es pot establir aquest tipus de paral·lelisme entre el que passa a Alemanya amb els turcs i el que passa a Mallorca amb els forasters, ja que, primer de tot, ens hauríem de demanar ¿qui és el turc?, i la resposta seria clara a les totes: el turc és aquell que per comunicar-se amb la policia ha de fer ús d'un altre idioma que no és el seu, per dir-ho clar i català. I a Mallorca, és prou evident, la gran major part dels membres dels cossos de seguretat de l'estat (Cuerpo Nacional de Policia i Guardia Civil) són forasters, o espanyols si voleu. La situació, a Alemanya, seria absurda: la policia i els xoriços que parlen turc, mentre que la majoria dels ciutadans ho fan en alemany; impossible de fer entrar dins cap ment assenyada.

A Mallorca, com a bona colònia, allò que passa és d'un caràcter ben diferent. Els mallorquins, avesats a ser vists com un apèndix insignificant de la "nació espanyola", ara adopten una actitud de submissió davant el colonitzador espanyol, ara mantenen una actitud combativa davant el mateix subjecte; en altres paraules: a) se'n van a qualsevol delegació perifèrica de l'estat i s'esforcen per parlar així com poden en castellà i no s'immuten gens ni mica si els impressos, posem per cas, estan escrits en una llengua que no és

la seva; i tot seguit b) se'n van al cafè i malparlen de la mala fi de forasters que des de fa uns anys ençà hi ha per tot Mallorca i, fins i tot, s'indignen davant l'espoli econòmic a què es veuen sotmeses les Balears per part del govern espanyol, tal com denuncia sovint el conseller Forcades i, perquè no, el mateix president Canyelles.

Són actituds contradictòries que s'expliquen perfectament si es tenen en compte els quasi tres-cents anys de propaganda institucional reiterada i contundent en favor de l'espanyolització que ha patit el poble català. I, pel mateix fet de la coexistència de les dues actituds (de submissió i de rebuig) que hi ha en la societat mallorquina, ens hauríem de demanar què ha fet possible el prodigi que els mallorquins, després de quasi tres-cents anys de colonització espanyola, siguin hores d'ara perfectament conscients que formen part d'una comunitat diferent de la forastera, o espanyola, i que és l'espanyola la que s'ha de "integrar", i no al revés com ens volen fer creure que ha de ser. Deixarem les causes d'aquest prodigiós fenomen per un altre dia; només cal afegir que a Mallorca no s'havia patit mai un procés espanyolitzador tan intens com el que ara, paradoxalment i a pesar de l'autonomia, té lloc: les xifres d'immigració són molt elevades i, cosa que és pitjor, no hi ha una voluntat ferma d'integració d'aquesta gent per part de les administracions. És un moment crucial, doncs, per al futur del nostre país; un pas sense retorn que ens abocarà bé a la mallorquinització completa de la nostra societat, bé a l'espanyolització definitiva. I el pes fort d'aquesta tasca, ara per ara, correspon als mateixos mallorquins, fins que les diverses administracions públiques es decideixin, d'una vegada i per totes, a tirar endavant un procés nacionalitzador mallorquí.

Mateu Sastre i Joan

Papereria

LA PINEDA

Articles de regal-premsa-revistes

Carrer de Can Pastilla, 96

Tlf.: 263017 Can Pastilla

PERRUQUERIA DE SENYORS

PACO

LOCAL REFRIGERAT

Carrer Virgili, 1

CAN PASTILLA

SI VENIU

A L'ARCADA

PER L'AUTOPISTA HI HA
4 O 5 CAMINS

RESTAURANT

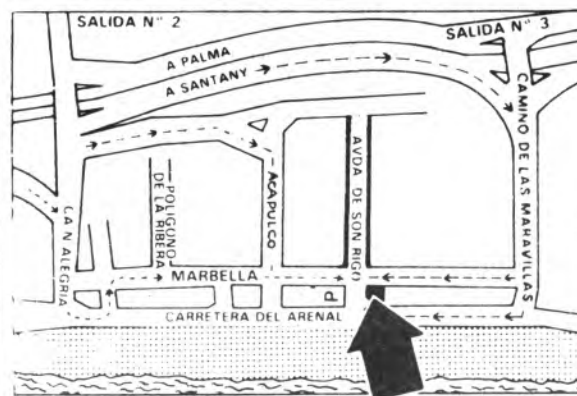
CARRETERA DE S'ARENAL (CANTONADA
AVINGUDA DE SON RIGO)

TELÉFON: 261450/54

S'ARENAL DE MALLORCA

LA CARTA ESTÀ EN CATALÀ

OBERT TOT L'ANY

FOGUERÓ DE SANT ANTONI

Dia 17 de gener de 1991

a les 21 hores

AL BAR SANTI

Xiringuito de la carretera de Campos

Tel. 66 25 40 - LLUCMAJOR

Patrocina:

BAMBÚ I MIMBRE MALLORCA

Carretera de Campos, s/n.

Tel. 66 08 92 - LLUCMAJOR

ZARAUZ

FOTO PUBLICITARIA E INDUSTRIAL

Cardenal Rossell, 38
Tel. 26 19 51
COLL D'EN RABASSA

FOTO SPOT

JOAN TALTAUVLL
 ESTUDI FOTOGRAFIC

C/ Passeig Bàrceló i Mir, 9
 Tel. 27 44 43

(Portixol)
 07006 CIUTAT DE MALLORCA

Especialitat en
Peix Fresc
i
Marisc

Carrer Vicari Joaquim Fuster, 1
Tel. 27 93 72 LES PALMERES - EL MOLINAR

C/ Joaquín Verdaguer, 12
 Arenal Tel. 26 67 21

Miquel Martí Truyols ens parla de Convergència Balear

Avui traurem a les nostres pàgines un empresari que, tot el que ha fet, ho ha guanyat amb la seva suor i el seu treball de cada dia i que actualment regenta una empresa de més de vuitanta llocs de treball. El seu nom és Miquel Martí Truyols, té 48 anys i és casat i amb dos fills. Aprofitam l'ocasió per fer-li algunes preguntes.

- Sr. Martí, sabem que des que el Partit Popular absorbí la Democràcia Cristiana vostè passà a les files d'Unió Balear, partit que juntament amb Centristes de Balears han forjat la Convergència Balear; ens vol explicar un poc com ha estat aquest procés?

- Amb molt de gust. Del que era el grup de la Democràcia Cristiana de Lluçmajor, ningú, menys el Sr. Miquel Manresa, no es passà al Partit Popular perquè en principi no ens sentíem identificats amb aquest partit. Decidírem passar a ser independents, fins que un dia ens oferiren l'ingrés a la Unió Balear; una vegada vists els avantatges i desavantatges decidírem ingressar-hi. Fa aproximadament una mesada, es dugueren a bon fi les negociacions que es mantenien amb els Centristes de Balears per formar una convergència de cara a les properes eleccions municipals i autonòmiques, amb el nom de Convergència Balear.

- Em vol explicar, Sr. Martí, el motiu que els ha duit a formar Convergència?

- Creim que és necessària; som dos grups que defensam les mateixes idees i pensam que junts les podem defensar amb més força.

- Quines idees defensa, en concret, Convergència Balear?

- Defensam tot el que és nostre, com pot ser la llengua, la cultura i la nostra història en general; som un grup sense cap dependència estatal i per això mateix tenim més llibertat i cap lligam per defensar tot el que és nostre davant altres partits que sí tenen aquestes dependències.

- A nivell local, que faria Convergència Balear si aconseguís veu i vot a les properes eleccions?

- En el moment en què ens trobam, hi ha moltes coses per fer dins l'ajuntament; tal volta la més urgent és la construcció del nou polígon industrial que pareix que ha quedat aturat. Jo, que conec l'opinió dels responsables, veig com uns diuen que no es construeix perquè els qui són al poder no el saben gestionar, mentre que uns altres diuen que és l'oposició, a través de la Comunitat Autònoma, que els ho impedeix. Jo no vull anar a cercar qui té la raó, però la veritat és que mentrestant el poble és qui paga els plats romputs. I no es poden crear noves empreses per falta d'infraestructura industrial.

- O sigui, que si Convergència Balear pensa promocionar el polígon costi el que costi?

- Convergència Balear és conscient que un poble

sense llocs de treball no pot subsistir i que, tractant-se de Lluçmajor que és una de les ciutats més industrialitzades de Mallorca, veim molt urgent la creació de nous llocs de treball perquè la gent de Lluçmajor i s'Arenal no hagi d'anar a cercar-los fora del nostre terme, i això passa per la creació del polígon industrial.

- Quines altres coses veu que són necessàries?

- La segona més necessària consisteix a donar a la Policia Municipal tots els mitjans necessaris per poder fer front a la inseguretat ciutadana, i així els ciutadans podrien dormir un poc més tranquils.

- Hem sabut que aquests dies passats ha tengut lloc a Son Sant Martí la presentació de Convergència Balear, ens podeu explicar com ho ha vist?

- Nosaltres hi érem. Un grup d'una seixantena de persones dins un autocar hi anàrem des de Lluçmajor, i la sorpresa va ser a l'arribada quan s'hagueren d'improvisar unes taules noves, ja que havien quedat desbordats per l'assistència de simpatitzants. L'acte estava previst per a unes cinc-centes persones, i n'hi havia més de set-centes. Aquest fet parla per ell mateix de l'interès que ha despertat el nostre projecte.

SPORT
STUDIO
GIMNÀS

SANT CRISTOFOL, 104
TEL. 26 46 83 - S'ARENAL

Hannen Saß

Tel. 26 60 01

BIERSTRASSE

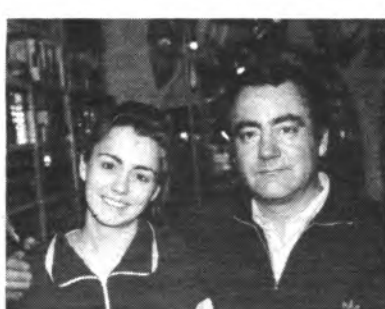
Què pensau de la revista s'Arenal de Mallorca, ara que ha complit deu anys?

Família Collado (Can Coma)
- Ens agrada, sobretot perquè és escrit en català.

Magdalena i Joan Salom (Cafè Maracaibo)
- És un bon periòdic, el llegim tot, encara que el més interessant són les notícies locals, de s'Arenal i Can Pastilla.

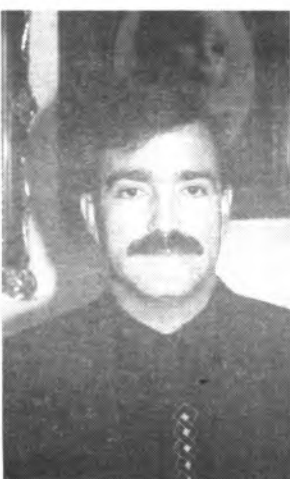
Mateu Fiol i Tonyibel Fiol.
- Ens agraden les pàgines de successos. També tot allò que faci referència al Molinar.

Maria Josep (joiera)
- M'agrada molt el periòdic. El que més llegim són les Mossegades i les pàgines de successos.

Francesc Llabrés i Pere Guasp (Cas Germans)
- Ens agraden les gloses, ens agrada en general tot, i també perquè és escrit en català.

Josep Clar (Fotos Mario)
- M'agrada tot, principalment perquè és de la barriada.

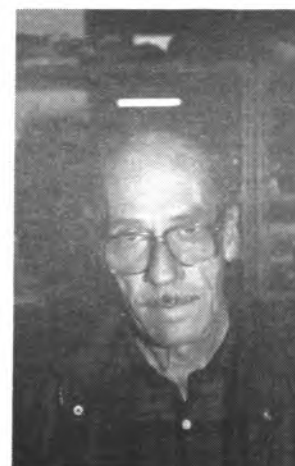
Margalida Jaume (fornera)
- M'agrada molt, el que més m'agrada és el seu director, també les gloses i les pàgines de successos.

Santi Moragues (Foto Velázquez)
- M'agrada, el que més llegesc són les xafarderies de la barriada, i també les Mossegades.

Joan Estela (Bar Ses Palmeres)
- M'agrada, el primer que mir són els anuncis, després els successos, i després la resta.

Antoni Del Castillo (taller Del Castillo)
- El llegesc tot, m'agrada perquè t'acosta a la realitat i hi surten cares conegudes.

Irene Beltran (esteticien)
- M'agrada el periòdic, el que primer llegesc són els successos.

Francesc Gallardo (dependent)
- El que m'agrada més són els successos, però m'agrada el periòdic en general.

Antònia Fernández i Mari.
- M'agrada tot, i sobretot m'agrada perquè é en mallorquí.

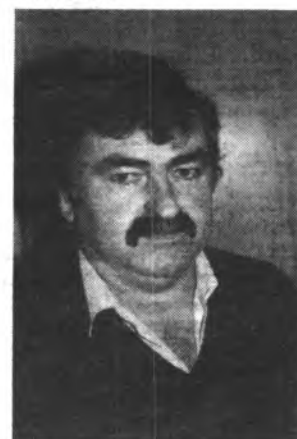
Joan Taltavull i Crivilles.
- Està be, m'agrada perquè és escrit en mallorquí. El que més llegesc són les Xafarderies.

Margalida Frau (madona d'Es Mollet)
- El llegesc poc, però m'agrada la varietat que té, i també m'agrada la secció de successos.

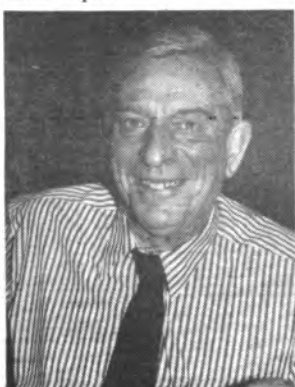
Manolo Bosch (Merca Bici)
- M'agraden els anuncis personals, les dones que hi posau, també m'agrada que faceu cas als esports minoritaris.

Carles Agulló Terré (bar El Camionero)
- Està molt bé el que m'interessa més són els successos.

Vicenç Riera (l'amo de Cas Coix)
- És interessant, més que res perquè és en mallorquí. El que més m'agrada són les gloses que hi posau.

Miquel Homar (Cafè Mallorca)
- M'agrada el periòdic, m'agrada mirar les "petxugues" quan hi posau dones.

Ponç Bover (estudiant)
- M'agrada, el llegesc sempre, m'agraden molt les Xafarderies.

Miquel Armijo (veí de ses Cadenes)
- Trob que S'ARENAL DE MALLORCA és un periòdic molt objectiu, que sempre compta la veritat, i per tant m'agrada.

Gabriel Serapio (Restaurant la Roqueta)
- M'agrada tot, ho feis molt bé.

Desconeguts imprescindibles

Avui: El Conjunto Balear, el primer de s'Arenal de Mallorca

Rescatar el passat, encara que sigui el més immediat, sempre és una tasca gratificant per ella mateixa. Feia anys, per exemple, que jo no reia des de dins i amb ganes, a pesar de tant somriure d'ocasió que oferim a la vida. I l'altre dia, escoltant alguna de les seves anècdotes més sonades --una, concretament una, la del "maratonista improvisat", que ja contaré-- del primer Conjunto Balear que actuà a s'Arenal dels anys cinquanta, em vengué l'alegria i la seva manifestació de riure incontenible, des de dins. Vaig començar demanant, després de les salutacions d'educació:

- Actuàveu a...?

- Començàrem al bar Canaletas de la família Canals i al seu hotel Solimar. L'any de la gran nevada, el 1956, el dia 5 o 6 de febrer, els quatre integrants del Conjunto Balear ja actuàvem, ja que és segur que Josep Maria Medina, que havia fet la mili aquí i havia entrat en contactes amb els altres components del futur quartet... és segur que es decideix a deixar la seva ciutat nativa, València, i a les darreries de 195 es trasllada definitivament a Mallorca expressament per formar el grup musical.

- Juntament amb...?

- Amb els altres tres que eren i actuaven ja a Mallorca: Jaume Cardell, Vicenç Francès i Jordi Torrens. Al prolegòmens, el Conjunto Balear, trio instrumental i vocal, actuava a noces, passa-carrers, vespre de Verges; tot al voltant del Coll d'en Rabassa, on residien, principalment al Pil.lari, Sant Jordi, Palma i s'Arenal, que eren els llocs més comuns d'actuacions un tant informals.

- Però amb la venguda i incorporació de Medina, diguem que decidíreu formar un grup, amb nom propi i lloc concret d'actuació; compareix el Conjunto Balear i és a s'Arenal del turisme on us feis conèixer.

- Al bar Canaletas i a l'hotel Solimar, quan don Pere Canals, president d'AGAMA actualment i amb notícies de primera pàgina a la premsa illenca, era una allotell, gairebé un nin i son pare ens contractava.

- Per quant, aleshores, més o menys?

- Hi arribà a haver per enmig un representant artístic. A nosaltres ens pagaven entre setanta-cinc i cent pessetes per músic i actuació.

- I què tocàveu?

- Tocàvem durant un parell d'hores. Jaume Cardell era el saxofó i arranjador; és l'únic que la mort dels que formàvem el quartet. Josep Medina tocava l'acordió; Vicenç Francès la trompeta; i Jordi Torrens s'encarregava de la bateria i la veu. Hi havia dos mallorquins, en Cardell i en Jordi, i dos valencians, en Medina i en Francès. Però aquest tema no tenia cap tipus d'incidència i érem uns bons amics i professionals de l'espectacle, que començava a s'Arenal de Mallorca. Entre tots hem aixecat la gran empresa turística que és Mallorca.

- Fadrins, aleshores?

- Sí, però els quatre acabàrem per casar-nos, amb mallorquines.

La resta és fàcil de suposar per a qui, d'una manera o d'altra --al cap i a la fi tots som contribuents, com deia aquell-- hem viscut i protagonitzat aspectes i parcel·les de la vida social i pública d'aquests darrers anys creadors de Mallorca i, més concretament, de s'Arenal de llavors. La resta és fàcil de suposar, en aspectes generals: la lluita de cada dia, els problemes i les solucions, expectatives, il·lusions, èxits i fracassos; protagonismes i vides privades; la llei de la subsistència, del més fort, del millor...

- Una anècdota, entre totes, que recordeu com a totalment vostra. La que es conta a tothom, la que marca l'estil i passa de generació a generació. A veure?

- Potser --aventura Jordi-- aquell horabaixa de vent i jo carregat amb el bombo a l'espatla, damunt la motocicleta i els platets i altres accessoris de la bateria als costats, que vaig acabar, tanta sort!, damunt un tamarrell, aquí, a s'Arenal, quan tornava d'actuar. Havíem de treure pit, no?

- La més sonada --intervé Francès-- va ser la nostra volta per Pollença, quan el vell que ens feia de xofer per uns cèntims es negà a seguir amb el seu vell cotxe per culpa de la boira i la nul·la visibilitat que hi havia; i haguérem de fer torns per obrir camí al davant, a manera de llebre-marató musical, per servir de referència i que no caigués el cotxe i els músics pel penya-segat.

- Ah, sí, no ho recordava --intervé Jordi--. Ho havia oblidat del tot.

- Sí, sí que va passar --confirma Medina--. Així arribàrem fins a prop d'Inca i després ja tot va anar bé, perquè hi vàiem millor, fins a Palma i la resta.

- És clar, carreteres sense cap senyalització de línies...

Una cosa tan simple i tan elemental, amic lector, però que m'ha fet riure d'allò més, i des de dins. Era l'època dura, l'època fundacional, d'avantguarda i de risc, de capacitat d'improvisació. Era i fou la nostra època, d'alguna manera. Però hem d'acabar. Els records es desperten uns rera els altres. Hem d'acabar, també, la conversa:

- La cosa més guapa és que l'afició us va fer seguir endavant. Tenc entès que els tres supervivents del quartet heu seguit, per aquí i per allà, però sense perdre el contacte amb l'espectacle, amb l'actuació musical, la creació artística. Ho podeu concretar?

- He actualat durant tretze anys al Cop d'Escodra com a bateria i relacions públiques. I ara, com a "hobby" amb dos companys més estic en actiu. --Ens concreta Jordi, amb qui tenc fotografies ocasionals, d'actuacions improvisades, des de la meua afició i professió fotogràfica.

- Jo he seguit amb el meu acordió per excursions, hotels, sopars de noces, locals de la tercera edat... i com a solista --ens assabenta Medina--. Ara, després del problema que patí en un braç, veurem com m'adaptaré al piano-orguenet; però la meua afició pot més.

- I Vicenç Francès, assentat fermament a la seva cova de Can Denix (o de Can Denit), amb el seu negoci i la gamma d'instruments i equip que posseeix i toca...

- Ara estic gravant i produint l'Himne de la U.D. Arenal, a petició del meu amic i creador de la seva lletra, Tomeu Sbert. A més, d'una cassette produïda amb Adolfo de Villarroja...

- O no som aquest, jo, qui firma l'entrevista...

- Ah! bergant...

Però acabem amb el Conjunto Balear, que per ell començàrem a rescatar el passat i des d'ell, sobretot, som ara aquí parlant, a la mateixa cova de Can Denix.

- Com i perquè us separàreu?

- Actuàvem a les berbenes de molts de pobles de Mallorca. Ja hi anàvem amb representant. La darrera actuació va ser a la Colònia de Sant Jordi, davant la mar, amb molt de públic i amb una megafonia mínima que dúiem, sense electricitat, connectada a una bateria de cotxe un poc gastada... Acabàrem cantant i tocant a ple pulmó, veritablement fent sang la trompeta i els altres esgotats i rebentats. Però el propietari del local ens demanà que continuàssim i per no defraudar el públic hi accedírem. Ell també va voler quedar com un home i ens prometé paga doble. Però, després, la donà al representant en lloc de fer-ho a nosaltres, que havíem suat la camisa. I el representant només ens volgué donar el que havíem convengut com una actuació normal... En fi, el grup es va desfer.

I el Conjunto Balear passà als àlbums fotogràfics que hem pogut fullejar. I passà al record dels seus components i de qui els veieren actuar. I ara ho hem volgut recordar un poc i recuperar per a l'agre històric de Mallorca i de s'Arenal. Un tant "desconeguts" però "imprescindibles", com tants altres perquè la vida segueixi. (Foto i text: Adolfo de Villarroja)

Crònica d'un festa: els candidats d'ASI

Assistirem personalment i ho veïrem tot amb els nostres ulls. L'Arenal --sigui la part de Lluçmajor o sigui, amb el temps també, la part de Palma-- comença a sentir-se major d'edat i amb la força suficient com per fotre-li valor a tot el que suposa regir els seus propis destins.

Si fullejam l'hemeroteca d'aquest periòdic S'ARENAL DE MALLORCA, amb aquest i no amb cap altre propòsit s'iniciaren les primeres passes i les primeres intencions de qui veïrem el futur, més que d'uns interessos immediats, dels interessos de tot un poble per fer.

Doncs bé, ens alegra constatar que aquelles primeres escaramusses i com si haguéssim sembrat idees, propòsits i possibilitats, ja han començat a prendre força i a cuallar en realitats molt concretes, fermes i segures. ¿Com, si no, es pot qualificar el sopar de quasi cinc-

centes persones --tots ells com una pinya-- que es reuniren al celler-restaurant Galdent, l'altre vespre dia 21 de desembre, per proclamar els candidats que aniran a les llistes d'ASI a les pròximes eleccions municipals de Lluçmajor?

Aquests són els noms que ens agafà el nostre col·laborador improvisat, Jaume Llorenç Pérez Jiménez, segons les anaven proclamant i presentant al seu públic: Antoni Barceló Adrover, de 64 anys; Miquel Canals Perelló, de 29 anys; Gabriel Cerdà Miralles, de 42 anys; Alfons Céspedes Riok, de 23 anys; Francesc Ferré Campuzano, de 43 anys; Mateu Gambín Sánchez, de 44 anys; Manuel García González, de 55 anys; Cati Mateo Bennàssar, molt joveneta; Miquel Mut Salas, de 49 anys; Joan Navarro Martínez, de 57 anys; Joan-Antoni Obrador Jaume, de 33 anys; Jaume Oliver Salvà, de 38 anys; Ezequiel Ramos Riesco, de 48 anys; Guillem Roig Mascaró, de 28 anys; Tem Romaguera Salvà, major d'edat; Antònia Salvà Ginard, de 48 anys; Manuel Tebar García, de 44 anys; i Andreu Vidal Cerdà, de 24 anys.

Tots ells, presidits per Joaquim Rabasco, i se'ls ha de reconèixer el mèrit d'haver sabut unir les forces i les

il·lusions i intentar sumar vots i capacitats per millorar el nostre poble de l'Arenal.

La festa, amenitzada per Nino Azorín i la seva orquestra, mantingué la tensió pròpia dels esdeveniments amb l'única intenció de deixar-se veure: des de les 8:30 del vespre fins ben entrada la matinada. Hi assistiren els mitjans de comunicació de les Balears i qui subscriu per part de S'ARENAL DE MALLORCA, un pioner en la defensa dels interessos del nostre poble. (Adolfo de V.)

Nostra gent va descuidant nostre parlar mallorquí

Mallorca deu regalar an els dignes pobladors un jardí molt preciós ben enrevoltat de mar, terra bona per conrear, garriga pels caçadors, també peix pel pescadors de tota classe en criar.

Un garrigar imponent de pins, ullastres i mates; en llenya t'embarassaves quan anaves a caçar, conills podies matar, llebres, perdius i coloms; tot això era abundor.

I hom ha arribat que la caça s'ha acabada, de caçadors grossa guarda i el terreny tot és vedat. El sistema s'ha confiat per sens fi fer molts doblers; s'ha esguerrat el procés de formar societat.

el que ens està passant, molta gent va descuidant nostre parlar mallorquí, per allà i per aquí se parla el foraster i també amb estranger, això se pot discutir.

La ràdio i televisió que fan la seva comedi segueixen el seu criteri del que és nostre oblidar enlloc de defensar. Li han moguda les guerres, tothom va aferra qui aferra, dona ordres la direcció.

Mallorca no ha de mester podem dir tanta invasió de gent d'altra color que de defora ens ve. Noltros ens en sabem desfer, no hem de mester secretari, sabem fer l'inventari d'allò que ens convé.

Es ver que fa empegueir

Climent Garau

Es Mollet

C/. SIRENA, 1
Tel. 24 71 09

PEIX I MARISC A LA PLANXA
ES PORTITXOL - ES MOLINAR
TANCAT ELS DIUMENGES

661427 Herboristeria

CENTRE - DIETÈTIC
C/. Esperanza, 21 LLUCMAJOR

«ARREGLOS MARGA»

ADOBAM TOTA CLASSE DE PECES DE VESTIR EN PELL I ROBA

Carrer Capità Ramonell Boix, 40
Tlf. 41 58 16 - ES MOLINAR

Jo sempre m'he entresentit
ses moltes coses com són;
hi ha gent que se confon
amb Déu i amb Jesucrist
i jo estic ben decidit
a això definir-ho.
Me donarà sa raó
aquell manco deixondit.

Definiré lo primer
lo que és Déu per començar.
Aquest nom se va donar
a tot lo que va existir,
tanta força va tenir
que allò se va immutar;
un arbre mos florirà
quan es temps li tocarà,
també quan s'ha de morir.

Totes ses plantes creades
en es seu temps floriran
i amb el temps lluitaran
amb ventades i gelades;
aquestes lleis són creades
de sa gran Naturalesa;
aquesta tan gran empresa
que ningú ha controlada.

Per lo tant, Déu és lo tot,
lo que existeix a la terra.
Si hi hagués sa fatal guerra
que lo creat devastàs,
se podria donar es cas
que sortís modificat;
se veuria el resultat,
tot dependeix de la Terra.

Que sigui modificat
matèria a dalt la Terra,
amb això i amb sa guerra
per trobar es resultat
bastant han adelantat
fent ses grans combinacions
i s'han tretes conclusions
que mai s'ho hagueren pensat.

Lluitem tots amb aquest Déu
ajudats per sa matèria;
es metall que se desferra
per poder-lo bé emprar,
grans modificacions s'hi fan
per dar-li altre valor;
és obra de sa raó
que el mateix món va crear.

Els aires i la corrent
ses coses van transformant;
això anam observant
si mos fixam en la mar.
A un redol va entrar
i a s'altre va sortir;
sa veritat és així
si la volem observar.

Déu a tots molt mos ajuda
perquè puguem subsistir;
aquest és es gran camí
que sempre lliure hem trobat;
bastant hi ha descuidat
pe'l poblador descobrir,
però arribarà es fi
que tot serà encaminat.

Jesucrist va esser humà
com són ses altres persones,

Un tema per desxifrar què és Déu i Jesucrist

no va anar mai de bromes:
en sa vida molt lluità.
Quan Ell pogué observar
aquella hipocresia
que en aquell temps hi havia
de tot se va rebel·lar.

Ell era fill d'un fuster
i de sa mare Maria;
de petit se distingia
de tot el seu garbeller.
Va sortir intel·ligent
i també molt arriscat,
de tothom era admirat
complint el digne paper.

Quan va néixer Jesucrist
sa gent pobra se venia;
com a bístia se tenia
pel treball realitzar.
Ell de molt prest observà
que era indigne, inhumà,
lo que allà existia
i una forma pensaria
per s'ordre modificar.

Va esser gran socialista,
amb sos fets ho demostrà,
un programa va exposar
de justícia i humilitat.
Homo desinteressat
tot quan tenia donà
i amb sos fets va demostrar
tota sa seva bondat.

Mendigant per dalt la terra
amb tots es seus seguidors:
eren molt admiradors
d'aquella obra divina.
Trescant de nit i de dia
per sa gent orientar;
en Ell varen tots trobar
s'estrella que convenia.

Amb sa forma de obrar
i sa bondat que tenia
sa idea requeria
a s'esclavitud llevar;
això en part se logrà
degut a esser insistent
i d'aquell precis moment
Ell s'ordre va canviar.
Però els més poderosos
aquell ordre estudiaren
perquè los perjudicaren
amb aquell modo d'obrar;
es compte vols aplicar
a damunt sa gran riquesa;
aquesta idea ha presa,
però no ho aconseguirà.
Motiu li varen cercar
per poder castigar-lo;
sent homo de gran valor
s'obra no pogué acabar.
Es govern el condemnà
morir penjant a la creu;
els qui vivim tots sabem
que en aquest punt arribà.

¿Quin mal havia fet, Ell,
per tenir aquest final

sense fer res de mal
tenguent un expert cervell?
No haver-n'hi d'altre com Ell
de noble i pietós,
carregar-lo de dolors...
això no era per Ell.

Es poderós no té entranyes,
això està demostrat;
d'enmig sempre ha llevat
aquell homo qui té manyes.
En ell no t'hi mai refranyes
perquè te traïcionarà;
mos ve de temps molt llunyà,
se sacudeix ses buranyes.

Quan va morir Jesucrist
allà penjat a la creu,
en aquell moment se veu
que d'Ell se'n tragué profit
perquè hi hagué deixondit
que aquell cas estudià
i en pràctica ho va posar
per sortir-ne preferit.

Tanta importància li daren
a s'exemple que deixà
que se va continuar
fins i tot que el miraclaren
i coses rares hi ficaren
difícils d'explicar,
els cervells fer trastornar
an això se proposaren.

Se varen atrevir a dir
que havia ressuscitat
i tot malalt havia curat
pel mèrit que va tenir,
també que mos va venir
del pare celestial
per llevar el molt gros mal
que en aquell temps existí.

De s'exemple que donà
Jesucrist damunt la terra
anaren, ferra que ferra,
per sobre continuar
però no se va obrar
amb sa mateixa passió,
va esser a cop de bastó
i an els turments destronar.

Jesucrist quan predicava
ho feia al descampat
amb tothom enrevoltat
tapat amb una xilaba:
sa gent que el contemplava
de fet tenia passió
en veure es predicador
sa misèria que passava.

No temia an els dolors
que ell mai pogués patir,
era a tothom servir
a dins ordre pietós;
sabia fer bons favors
a dins seu noble camí,
el seu vestit va dar-li
un bon dia a un leprós.

A davant el gran exemple
que Jesucrist mos deixà
aquell que ho continuà

sa tàctica fou diferenta,
perquè de fet se contenta
grans riqueses ensenyà
bons palaus que habità
i capes d'or fa brodar
donant diferent exemple.

Grans palaus i catedrals,
monestirs i cabisbals,
això feren construir;
el pobre feren sofrir
donant-li petit jornal.
Ells junts amb els generals
que no les faltava res,
festes de tot entremés,
es clero molt bé vivia,
amb s'ordre que implantà
se feia besar sa mà
amb tota sa picardia.

Es clero va dominar
els homos i ses riqueses,
varen esser grosses empreses
ses moltes que engronxà;
un tribunal va formar
durant la Inquisició
escarrufa es pensar-ho
des modo que va obrar.

Es clero a dins el món
molta d'influència té,
va carregat de doblers
i se li té atencions;
arrossega esquadrans
de gent influenciada,
si se tira a sa batalla
tremolen ses nacions.

Mirau quina diferència
del Papa amb Jesucrist,
quin canvi que ha sofrit
amb el modo d'obrar;
com un captaire va anar
predicant amor ipau,
i el Papa dins un palau
que d'or i plata es forrà.

Quan Ell anava pel món
predicant el seu exemple,
la gent quedava contenta
de conivire en tant d'amor;
i d'ella an el gran senyor
que a sa riquesa li das,
que faria molt favor
si a Ell acompanyàs.

Amb això no l'escollaren
sa riquesa repartir,
desviaren es camí,
un altre ritme agafaren;
ric i clero s'ajuntaren
considerant de traïdor,
tregueren sa conclusió
que a una creu el penjaren.

Això va esser el final
d'aquell famós Jesucrist,
lo més just que s'ha vist
campana de gros batall;
mos va deixar un mirall
d'exemple i comprensió,
un bon llum de resplendor
que molts pocs l'observam.

Climent Garau i Salvà
de Llucmajor. 3-1-1988

Un treball transcendent

Tothom té s'obligació de pensar en s'economia i fer es càlcul cada dia de seva situació; si va en el seu favor o si li resulta adversa, a això ha d'estar alerta per seva salvació.

Sa persona que durà sempre rigorós control pegar dins es brut no vol, d'això alerta estarà; mirará de capejar canviant sa estructura cercará terra segura per ell poder-se aguantar.

Hi ha il·lusionat que va ficant ses quimeres les desconeix totes elles com si lo hagués somiat i per quedar ofuscat perquè hi té il·lusió i li resulta s'horitzó que l'ha trobat allunyat.

Cada persona tindrà un pensar molt diferent, i això tenim present perquè se pot observar; un molt amunt pujarà i s'altre pegarà abaix i dirà: Què és lo que faig?, i es meu doblers on està?

Es pensament se inclina en el que molt ha pujat per 'ver tengut clar es cap defensant s'economia; a seva riquesa un dia a altre pot oferir i capital retenir per allò que l'empraria.

Es guapo tenir doblers, se pot dir és necessari endemés fer inventari i deixar-lo a interès; serà una font d'ingrés i sa vida li riurà, un ja no se pot queixar si té salut amb excés.

Dia tretze de desembre es diari vaig llegir, el meu cor se va encollir

de veure suma tan lletja; es deute nos representa que devem devuit millions, tenim uns mals directors per dirigir nostra orquestra.

I jo me vaig preguntar si sa nostra nació és rica només benzina es precisa, de la resta sol sobrar; nos podem alimentar de lo molt que produeix, es sobrant nos requereix poder-lo comerciar.

Després un càlcul vaig fer de sa gent que hi ha empleada que no ne dóna palada dins Espanya i estranger; un personal s'ha de mester per controlar ses presons i an els presos donar-los carn fina i no puré.

Se diu que quaranta mil sumen els que hi ha tancats, los tenen considerats en forma de nou estil; sa roba en fi lleixiu a ells se los rentarà i de televisió dotar, menjar bé, no es mira prim.

Bastants de barcos tenim que costen molts de millions, només per conservar-los; en gastar no es mira prim, que d'això ne presumim: de tenir una gran flota a dins la mar que enrevolta tant a l'hivern com a l'estiu.

De tribunals ne tenim de classes molt diferents, se consideren solventes ses sentències que sentim; a elles se les llegim quan es judici ha fallat, diuen: aniran per llarg perquè es fet no el definim.

Consolats i ambaixadors ne tenim per tot el món, aquests càrrecs només són per homos fer-los favors; viuen fets uns grans senyors

a dins palaus que aixecaren i sa consigna que los daren: donar orientacions.

Es clero és respectat com una cosa divina, a ells se li destina de millions gran quantitat per poder seguir s'embat del treball observador invocant-se el Senyor de s'obra no perd detall.

Un exèrcit numerós format per molts de soldats, ells estan ben obligats an es càrrecs complir-los; petit jornal donar-los i exposar-los a la mort; d'això ne tenim record, no se plany en matar-los.

El qui treballa està obligat a tots servir, sa sang ha de derretir per tant de gasto afrontar i no podrà renegar si ell té propietat; ben prest se l'haurà embargat i de ca seva sortirà.

Avui cada espanyol deu segons comptam es billons quatre-cents cinquanta millions, dividiu-ho i ho veureu; com és que pagar podeu si cap espanyol los té? Només es finançar del qui comanda és s'hereu.

Espanya acabarà lo mateix de Palestina que va agafar sa mania que el dobler lo ofuscà i tant de deute acumulà, això n'és clara raó que aquell hàbil comprador de sa nació s'ensenyorà.

Després des bagots llevar que fan rompre sa nació, nos vendrà una verdor que per tot nos brillarà; es fet s'assimilarà an aquell cuida jardí que la rosa i el setembrí el perfum sol escampar.

Clement Garau i Salvà
de Lluçmajor. 18-12-90

Mou-te en català Notes musicals (5)

21. Ei! Què tal, com va l'any?, a tota no? Almenys així es com vàrem acabar l'any, movent-nos amb la marxeta increïble que es va muntar al pub "Sis Cantons" de Llubí amb la primera festa "Mou-te en català", organitzada pel moviment cívic Crida a la Solidaritat amb motiu de la Diada de Mallorca. A la festa, hi poguérem veure una completa exposició de discs i cassettes del rock català contemporani; i poguérem escoltar-ne una mostra que anava de la suavitat de "Nit de llops" dels Duble Buble, fins a la duresa bestial de "Catalunya lliure" o "Sr. guardia civil" dels Desperdicis Clínics. Esperem que no sigui la darrera de festa!

22. I seguim a tota, ara però amb un ritme suau i tranquil com és el del primer i recent elapè del grup Lax'n'Busto, titulat "Vas de punt?...o què!" i que inclou dues magnífiques cançonetes, una d'elles titulada "Tinc fam de tu" i l'altra titulada "No sé pas com", que va servir de banda sonora de la pel·lícula "Boom Boom".

23. Ens arriben notícies que l'Ajuntament de Ciutat està preparant una nit de rock en català, però que no serà ja per les festes de Sant Sebastià, sinó després. No sabem la data exacta, ni tampoc si hi actuaran només grups mallorquins, o si en vendran de la resta del país.

24. Una altra novetat, aquesta vegada es tracta del disc recopilatori de ska, "SKA latin fiesta" en el qual hi participen amb dues cançons Skatalà, que de fet són l'únic al·licient d'aquest plàstic, ja que encara que al disc també hi participa el grup "mallorquí" Eskarabajos, aquests ho dissimulen cantant en castellà dues cançons que a part d'intrascendents i absurdes aporten ben poc al recopilatori.

25. Els Sopa de Cabra estan preparant el que serà el seu nou disc, que ja han anunciat que serà doble, amb la meitat enregistrada en directe i l'altra meitat enregistrada en estudi. De les aproximadament vint cançons que inclourà aquest nou treball, tres seran en castellà, i la resta seran en català.

I així ens acomiadam per aquesta quinzena. Fins a la proxima! Salut!

Tomi Disqueta

CAS COIX

Bar los Andaluces

Tapes variades i berenars

Carns i peixos frescs

Menú a 600 ptes

Carrer Pere Quintana, 8

Tlf.: 260429 Coll d'en Rabassa

TEIXITS I MODA

A. HORRACH SALOM

CARDENAL ROSSELL, 76-B
COLL D'EN RABASSA

**TENIM ELS
200 PRIMERS NUMEROS DE**

S'Arenal
de Mallorca

ENQUADERNATS I A LA
VOSTRA DISPOSICIÓ

TELÈFON 26 50 05

Vandalisme a l'escola del Molinar

Durant tot el matí del dia 4 de gener el telèfon de S'ARENAL DE MALLORCA, treia fum, el motiu? Un allau de telefonades, denunciant i protestant pel vandalisme que domina el col·legi "Infante don Felipe" del Molinar. Els testimonis se succeeixen amb una freqüència inusitada, i alguns resulten certament patètics: "Al meu fill fa cosa d'un mes li varen donar una pallissa entre deu gitanos, el vàrem haver de dur a urgències de la casa de socors, hem passat un part judicial a l'escola"; altres comenten amb ràbia: "El problema d'aquesta escola és que hi ha masses fills de policia i gitanos, a la meua filla li varen rompre un braç l'any passat". Altres s'indignen a mesura que van parlant, "l'escola està plena de gitanos, plens de polls, lleven el menjar als infants i els roben, no som racistes, però si volen anar a escola que en posin una només per a ells"; i encara una altra mare indignada

comenta: "Els meus fills quedaven a dinar, però els hem hagut de treure, perquè els robaven el menjar i a un quasi li tragueren un ull".

La redacció de S'ARENAL DE MALLORCA es va intentar posar en contacte amb algun representant de la direcció del col·legi, per conèixer i fer pública la seva opinió, ja que moltes de les nostres comunicants acusaven el conjunt del professorat de mantenir una actitud passiva, i fins i tot alguna de les nostres comunicants, castellano-parlant, va emetre acusacions greus contra

la professora de català del centre, de qui ens va dir que era una

mal educada, pel simple fet de contestar a les seves castellaneres demandes, en la llengua pròpia de Mallorca. A causa que el centre es trobava en vacances de Nadal, no hem pogut comptar amb aquesta, al nostre entendre,

valuable opinió. De totes maneres, la nostra voluntat és que en propers números fer un seguiment del cas i comptar amb l'opinió de totes les parts afectades.

Equip de redacció

Marratxí / Santa Maria

Una banda de delinqüents actua a la zona

L'alarma s'ha despertat entre els veïns dels termes municipals de Marratxí i Santa Maria a causa del considerable augment del nombre de robatoris a les cases de la comarca. Diversos testimonis apunten que els responsables d'aquests actes delictius són el mateix grup de joves que ja han batejat com a "escamot Marratxí".

Un diumenge al matí, dues cases reberen la visita dels lladres. Especialment important va ser el robatori efectuat a una casa del Pla de na Tesa, en què els lladres --dos joves que s'escaparen en una furgoneta, segons un testimoni dels fets-- s'endugueren unes quaranta mil pessetes en metàl·lic i nombroses joies. El mateix dia, l'amo del Cafè Nou s'aixecà de llit en sentir renous estranys i va veure com una furgoneta se n'anava i que havien forçat una finestra del local. El mateix dia, uns

individus varen rompre els vidres del bar La Unión, també a sa Cabaneta, i intentaren entrar-hi sense aconseguir-ho. Dies abans, el bar Cas Tord de Pòrtol i altres cases del mateix poble havien rebut la visita dels lladres.

Entre els veïns es creu que es tracta del mateix grup d'individus, ja que les característiques dels robatoris són comunes i ja han batejat aquest suposat grup de lladres com a "escamot Marratxí". Les accions d'aquest grup s'han incrementat des que la Guardia Civil ja no és a Santa Maria, després de la clausura de la casa-quarter i del trasllat de les seves funcions a la dotació del Pont d'Inca, que en contra del que es podria suposar no ha vist incrementats el nombre dels seus efectius (aquesta dotació s'ha d'encarregar dels municipis de Santa Maria, Marratxí Santa Eugènia).

S'Arenal
de Mallorca

EL MILLOR
SUPORT
PUBLICITARI
DE LA SEVA
EMPRESA
A LA NOSTRA
COMARCA
Tel. 26 50 05

CLINICA
DENTAL

Dra. Pilar Oto María
METGE ODONTÒLEG

Antonio Garcías, 14
Tel. 66 02 83
07620 LLUCMAJOR
MALLORCA
(Balears)

LA SEVA BOLERA

VUIT PISTES - JOCS RECREATIU -
BILIARS - CAFETERIA - SNACK

Carrer Cardenal Rossell, 64
Tlf.: 268813 COLL D'EN RABASSA

VENDA DE PISOS
A PALMA I A SON FERRIOL

Xalets adossats de luxe a Son Ferriol
Xalets amb piscina a Sa Cabaneta
Aparcaments i locals devora el Consultori de s'Arenal

Construccions MOLL

Carrer Marquès de Tenerife, 71
Tel. 24 35 13 - SON FERRIOL

S'Arenal de Mallorca

La policia municipal es negà a atendre un nin ferit en una mà per un coet

Un nin de 15 anys d'edat, Albert Portales, va atirar l'ampul·la de la mà esquerra a conseqüència de l'explosió d'un coet de berbenà. El nin va ser traslladat a un hospital per la Guardia Civil, davant

la negativa de la policia local a anar al lloc dels fets. La resposta de la policia local va ser "això correspon a Palma", sense que es facilités cap tipus d'auxili. Davant la gravetat de la ferida que rajava sang abundant, la gent que aten-

La Seguretat Social subhasta tres hotels arenalers

Els béns immobles de quatre hotels de Mallorca, tres d'ells situats a S'Arenal de Mallorca, sortiran el proper dia 22 de gener a subhasta pública, a instàncies de la Tresoreria General de la Seguretat Social de les Balears, que reclama als propietaris dels quatre hotels 118 milions de pessetes. Aquests hotels són el

Cisne, l'Olimpic, el Géminis i el Sol Pinos. Tots pertanyen a una important cadena hotelera local, afiliada a la Federació Hotelera de Mallorca. Els béns dels hotels són en poder dels dipositaris i qui acudescui a la subhasta haurà de donar una fiança d'almenys el vint per cent del tipus assignat als quatre hotels.

nia el nin, optà per cridar la Guardia Civil de Lluçmajor, membres de la qual es desplaçaren ràpidament fins al lloc dels fets i traslladaren el nin ferit a Son Dureta.

Albert Portales estava jugant amb nins de la seva edat a la plaça dels Nins, de S'Arenal. Es disposava a llançar un coet que havia encès quan aquest, a causa del vent, quedà enganxat a la jaqueta de material plàstic que duia el nin. Quan l'intentava llençar amb la mà esquerra, el coet explotà, seccionant algunes falanges de tres dits de la mà i afectà greument el dit gros.

Josep Facio, que va veure el fet, va ser un dels primers a atendre el nin,

"la sang que rajava de la ferida corria carrer per avall", manifestà; li va practicar un torniquet per aturar el doll de sang que sortia de la ferida; possiblement aquesta acció salvà la vida del nin.

Mentrestant, intentaven cridar la policia, i davant l'estupefacció dels presents, la resposta d'aquells va ser que l'assumpte corresponia "a Palma". Per això es va optar per cridar la Guardia Civil, que actuà de pressa per traslladar el nin ferit a un hospital. Després, acudí un membre de la policia local de Palma per recollir els trossos dels dits del nin i hagué de demanar una llanterna als veïns per cercar-les.

Ha mort Joan Capellà Vich

Joan Vich Capellà, en l'an de Son Sunyer, ha mort als 63 anys d'edat. Joan Vich es dedicà intensament al món dels cavalls, dirigint els ranxos de Can Duran, Can Abdós a S'Arenal de Mallorca. Durant una vintena d'anys tengué cura que en la realització de la festa dels Reis de Lluçmajor hi haguessin uns bons cavalls i les seves quadres; uns valls que guanyaren molts premis a les

Beneïdes que es feien a S'Arenal.

Ha mort Feliu Quetgles Suau

Feliu Quetgles Suau morí el passat més de novembre als 47 anys d'edat. Feliu Quetgles estava casat amb n'Andrea Guayol i deixa dues filles, Agdalena i Margalida. El seu funeral tengué lloc a l'església de la Porciúncula, centre on estudien les seves filles.

S'Arenal de Mallorca

Accident mortal de trànsit

Un nou accident va tenir lloc a la carretera de S'Arenal a Lluçmajor, aquesta vegada mortal. Un cotxe sortí de la carretera i xocà contra un dels ponts que fan l'accés a les desviacions per accedir a les finques. A conseqüència de la violenta col·lisió, el conductor del vehicle, Pere Antoni Veny Alcover, de Campos, va morir, mentre que els dos acompanyants, Miquel ballester i Miquel Blanc, resultaren ferits, greu el primer i més lleu el segon.

El rescat de les víctimes va ser una feina difícil, ja que el cotxe havia quedat completament destrossat i

hagueren de presentar-se els bombers de Palma i de Lluçmajor, a més de la Guardia Civil i la policia municipal de Lluçmajor juntament amb la Creu Roja.

La carretera de S'Arenal a Lluçmajor s'ha convertit en una de les més conflictives de Mallorca i compta amb un dels índexs més alts de sinistres. En el seu temps, ja hi hagué protestes contra la construcció dels ponts d'accés a les finques i contra el traçat de la carretera, que no permet les velocitats que sí permet l'amplada i l'asfalt de la carretera.

SEMAR

EMBOTITS

EL BON GUST DE MALLORCA

Carrer Tomàs Montserrat, 6-8

Tel. 66 01 57 - LLUCMAJOR

Construcciones

JOSEP TUR TORRES

C/. Vicente Tofiño, 14 - baixos

COLL D'EN RABASSA

Tels. 26 00 48 / 26 22 94

PALMA - 7

Pisos i locals
Acabats d'artesanía
Locals i aparcaments

Visiti el pis pilot

Característiques principals dels pisos:

1. Façanes idèntiques que la finca anterior.
2. Ascensor hidràulic i automàtic amb arribada fins al terrat o terrassa.
3. Portes d'entrada dels pisos blindades i panys de seguretat.
4. Totes les habitacions tenen armari incorporat amb maleter i fusta de nord.
5. Banys i escussats de color per escollir i aixeteria tipus monocomandament, model Buades o Roca.
6. Cuines completament moblades, baixos i alts per escollir en models de marbre i de granit i els rebosts amb prestatges.
7. Tot l'alumini d'arrambadors i vidrieres de color bronze.
8. El trespò dels pisos i enrajolat de les cuines i banys per escollir.
9. A les galeries, rentador model Roca col·locat damunt d'un moble, presa de rentadora elèctrica i encaientadors de gas.
10. Plaques decorades de guix per escollir en sòtils de sala-menjador i rebedor.
11. Motllures ressaltades i barra de cortinatge de guix a totes les habitacions, cuines i banys.
12. Xemeneia a la sala-menjador.

Llucmajor

L'Agrupació Social Independiente denuncia l'Ajuntament per retirar cartells de felicitació nadalenca

El president d'ASI, Joaquín Rabasco, ha presentat una denúncia davant el jutge contra l'Ajuntament de Llucmajor ja que aquest procedí a retirar uns cartells que ASI havia col·locat

a a s'Arenal i a Llucmajor i també a la façana de la seu del local a s'Arenal. L'acció va ser duita a terme per les brigades municipals i per ordre del tinent de batlle Tomàs Garcias, segons el

denunciant "intervenint també un grup de joves enquadrats en el que s'anomena Cercle Obert (entitat juvenil subvencionada per l'ajuntament)". Segons Rabasco,

"nosaltres no comprenem que d'alguna manera, l'ajuntament, a través dels seus governants socialistes i amb el suport incondicional d'Unió Mallorquina i el PSM, han actuat amb la prepotència que els caracteritza, així com la política d'obstaculació que està duent a terme contra ASI de cara al funcionament normal d'aquesta entitat". Així mateix, el president d'ASI ha manifestat que un grup d'afiliats han repartit sobres personals en un nombre superior als dotze mil, en els quals es felicita el Nadal als ciutadans.

Rabasco anuncia que amb la denúncia presentada contra aquesta actuació de l'ajuntament, ASI anirà a per totes fins a les darreres conseqüències.

Tres mil milions a punt d'enfonsar-se

L'Espanya 92, el vaixell d'alta competició espanyol que està previst que participi a la copa Amèrica de 1992, va rompre la quilla davant aigües de Cap Endarrocat i de poc no s'enfonsà. Els setze tripulants que duia a bord el vaixell no tingueren cap tipus lesions.

El Club Nàutic de s'Arenal, que en els mateixos moments estaven disputant el Campionat de Balears d'Optimist, acudiren ràpidament a rescatar els naufragats i demanaren la presència de la Guardia Civil de la mar.

Tot apunta al fet que va ser el pes del pal --d'uns vuit--cents quilos-- que va fer que el vaixell es descompensàs ràpidament i mig bolcàs. "Nosaltres hi hem arribat tot d'una", segons el relat d'un dels membres del C.N. Arenal, "i hem ajudat a treure l'aigua

que entrava pel costat enfonsat del vaixell". Mitja hora després arribava l'embarcació de suport del mateix Espanya 92 i dues hores després ho feia una dotació de policies nacionals.

Hores després, es procedia a remolcar el vaixell fins a les instal·lacions de Portopí i es valoraren els danys soferts per l'embarcació.

Segons els mariners presents en el moment de l'incident, aquest es degué a la "mala sort", ja que la quilla es va rompre en part i el pes del pal descompensà ràpidament el vaixell fent-lo bolcar, sense que la tripulació hi pogués fer res. L'Espanya 92 pesa quasi vint-i-tres tones i té capacitat per setze tripulants, medeix quasi vint-i-quatre metres per cinc i mig d'ample i té un calat de quatre metres.

Assemblea de la Tercera Edat de Badia Gran i Badia Blava

El passat dia 16 de desembre, tengué lloc l'assemblea de la Tercera Edat de Badia Gran i Badia Blava. A l'ordre del dia, hi figurava entre altres punts l'elecció del president i de la junta directiva d'aquesta associació.

El president sortint Sr. Santolaria, es presentà a la reelecció, essent derrotat a la votació per l'actual presidenta Sra. Maruja Rotger Torrijos. La nova junta directiva és la següent: presidenta, Maruja Rotger Torrijos; vice-president, Miquel Trias Roca; secretari, Joan-Josep Maestre Gómez; tresorer, Fèlix González Carrión; vocals, Teresa Sánchez López, Joana Miquel Pons, Filomena Palomares, Francesc Alonso Ampelle, Agustí Valero Zamora i Josep-Maria Conde González.

Aquesta recentment elegida Junta Directiva té, entre d'altres, les inquietuds pròpies de potenciar la gent gran, així com la incorporació de nous associats i nous protectors, ja que hi ha molta feina per fer i, en definitiva, portar les preocupacions d'un dels col·lectius més actius de la societat del nostre municipi. És justa intenció de la nova presidenta la potenciació de tots els projectes pendents de resolució de l'anterior Junta Directiva a efectes que es portin a bon terme en benefici de la Tercera Edat de Badia Gran i Badia Blava.

Des d'aquestes pàgines, donam l'enhorabona a la nova presidenta i als membres de la Junta Directiva de l'Associació de la Tercera Edat de Badia Gran i Badia Blava.

Paquita

FERRERIA I FUSTERIA METÀL·LICA
FERRERIA ARTÍSTICA EN GENERAL
ANTONIO SEGUÍ
CASTILLEJOS, 53 - COLL D'EN RABASSA
TEL.: 262592
PART.: CASTILLEJOS, 53 - 1.º - 1ª.
PALMA DE MALLORCA

Restaurant Messon OS CANTEIROS

som
especialistes
en menjars
gallecs i
tapes
variades

Carretera
de l'Arenal
(baixos Hotel Linda)
Tel. 26 26 74
CAN PASTILLA

S'Arenal
de Mallorca

**EL MILLOR
SUPORT
PUBLICITARI
DE LA SEVA
EMPRESA
A LA NOSTRA
COMARCA**

Tel. 26 50 05
Telefax 269941

PETITS ANUNCIS

Aquests anuncis poden ser remesos a la nostra redacció, Camí Pedreres 132. Tel. 265005 i a totes les agències de Publicitat.
Cada paraula, 10 pessetes.

BORSA INMOBILIÀRIA

PISOS I XALETs
per llogar a la comarca
de s'Arenal
FINQUES SASTRE
BARCELÓ
Carrer Milà, 15.
Tel.: 260649.
S'Arenal de Mallorca

ES VEN bocí de terra de 2 quarterades a Bunyola, casa d'eines, llum, aigua i telèfon; vista meravellosa des del Cap Blanc a Cala Figuera. Cridau al tel. 75 44 79.

ES VEN finca de 5 quarterades a Bunyola, llum, aigua, telèfon; adequada per tenir-hi cavalls. Cridau al tel. 75 44 79.

ES VEN finca de 5 quarterades a Bunyola, casa per reformar, aigua, llum, telèfon, vista meravellosa. Cridau al tel. 75 44 79.

Informàtica, venc dattassets (enregistradores), jocs originals en cinta i jocs i utilitats en disquet. Per a Commodore 64 K, així com un interface per a la duplicació. Tel. 50 14 73.

VENC una quarterada de terra de secà a Ruberts (Sencelles). Informació al telèfon 43 85 63.

VENC pis 2 dormitoris, devora el club nàutic de s'Arenal, lluminós, en perfecte estat, particular. 6.500.000 ptes. negociables. Telefonau de 17 a 20 hores al 77 15 16. Demanau per na Francisca.

IMMOBILIÀRIA
MIR-AMENGUAL
COMPRA-VENDA
LLOGUER DE TOTA
CLASSE DE BENS
IMMOBILIÀRIS

Carrer de Sant
Cristòfol, 16
Tel: 26 92 50
S'ARENAL

Traspàs berenador amb totes les llicències a s'Arenal. Telf. 490237.

CERC solar, mínim 200 metres quadrats, a dins s'Arenal. Tel. 26 14 26 i 74 01 72.

CONTESTADORS AUTOMATICS, telèfons sense mans, telèfons sense fils. ELECTRONICA EL GAUCHO. Carrer Mallorca, 2. Tel. 263423.

LES MERAVELLES, adossat, 3 dormitoris dobles, salamenjador a dos nivells, i sala, espaiosa cuina, bugaderia, agradable jardí amb herba, terrassa, preu interessant. Mir-Amengual. 269250.

PIS AMPLE, 130 metres quadrats, nomes amb 4 anys d'antiguitat, 3 dormitoris, 2 banys, armaris encastats, cuina moblada, rentador, tot exterior, garatge opcional. 10.500.000. Facilitats de pagament. Mir-Amengual. 269250.

OPORTUNITAT. 9 Pis, 4 dormitoris, 2 banys, cuina ampla, bugaderia, sala-menjador molt lluminosa amb vistes. 7000000. Mir-Amengual. 269250

PLANTA BAIXA a Badia Cel. 65 Metres mes 50 de Jardí. 2 dormitoris dobles, armaris encastats, menjador-cuina, bany complet. Zona molt tranquil·la. 5.000.000. Mir-Amengual. 269250.

VENC solar primera línia a Badia Cel, al penya-segat. Un altre a Badia Gran. 1359 metres quadrats i 1250 metres quadrats respectivament. Mir-Amengual. 269250.

PARTICULAR, venc a urban. La Gruta (el Molinar) un aparcament (cotxeria de quatre propietaris). Tel. 41 61 43

LLUCMAJOR, casa zona turística, a 1 km. del poble, tot amoblat. Mir-Amengual 26 92 50

APARTAMENTS a Badia Blava, zona esportiva, de 1 i 2 habitacions, cuina, bany, jardí, vistes clares, des de 4.250.000. Mir-Amengual 26 92 50

NECESSIT terreny d'unes quatre quarterades per muntar un camp de tir prop de s'Arenal. Tel. 26 38 96.

BADIA CEL I BADIA GRAN. Solars des de 3.200.000. Es poden construir 300 metres quadrats. Mir-Amengual. 269250.

PARTICULAR venc 5è pis zona Ausiàs March, 100 m2, tot renovat, tres habitacions, sala menjador, cuina de roure, 2 banys, pre-instal·lació de calefacció, marbre, fusta de nord, aparcament opcional, abstenir-se agències. 9 milions. Tels. 71 23 23 i 74 03 33.

S'ARENAL, petit supermercat amb terrassa, totalment equipat, bona situació. Traspàs per 1.200.000 ptes. Lloguer. Tel. 26 90 44.

Platja de palma, traspàs local nou en construcció per muntar un restaurant entre els hotels Maria Isabel i Royal Cristina per a la pròxima temporada. Preu a convenir. Local de 260 m2 interior i 400 m2 amb jardins. Tel. 26 63 95.

CALA PI, solar de 1.250 m2, venc per 4.000.000 ptes, facilitats en tres anys. Tel 54 02 63.

CALA PI, inversionistes, 5 solars de 1.200 m2 cadascun, vistes al mar, directe del propietari. Venc. Tel. 54 02 63.

COLL D'EN RABASSA, pis a estrenar, 2n pis amb ascensor, finca de tres altures, sala menjador, cuina, 3 habitacions, 2 armaris empotrats, bugaderia, 2 banys, terrassa, tot exterior. Venc per 8.400.000 ptes. Garatge opcional, 1.100.000 ptes. amb traster. Tel. 26 21 84. A partir de les 17 hores

S'ARENAL, primera línia, per no poder atendre. Traspàs souvenir amb molt de gènere, amb begudes i gelats a la terrassa. Tel. 24 15 21 i 26 33 07.

S'ARENAL, balneari 3 i 4, primera línia. Traspàs tenda amb o sense gènere a preu interessant. Tel. 26 00 14.

SON FERRIOL NOU, xalet adossat de primera qualitat, amb 4 dormitoris i 2 banys. Venc per 18.500.000 ptes. Tel. 75 25 10.

BADIA GRAN, xalet a una cantonada, 2 habitacions, cuina, bany, sala amb ximeneia, 300 m2 de jardí, possibilitat d'ampliació. Venc per 12.500.000 ptes. A partir de les 15 h al tel. 74 12 15.

BADIA BLAVA, solar de 840 m2 a segona línia, vistes. Venc per 6.000.000 ptes. Tel 45 33 53.

VENC planta baixa, només 3 anys, entre Can Pastilla i Cala Estància, 3 dormitoris amb armaris empotrats, cuina totalment equipada, bugaderia, terrassa, jardí, 2 banys complets (1 a la suite), sala menjador, gran garatge individual (cabuda de 2 cotxes), Mir-Amengual 26 92 50.

LLOGARIA pis a s'Arenal, amoblat, 2 dormitoris, 1 bany, sala menjador, cuina equipada, encaientidor, gas butà, rentadora, ascensor. Mir-Amengual 26 92 50.

LLOGUER de casa de camp amb 2 dormitoris, 1 bany, llum a 220. Tot l'any: 40.000 ptes; mig any: 45.000 ptes. Mir-Amengual 26 92 50.

VENDA SOLAR a Cala Estància, 1.200 m2, quasi a primera línia. Mir-Amengual 26 92 50.

VENDA PIS, primeríssima línia a Can Pastilla, amoblat, 398 m2, 4 dormitoris dobles, 3 banys, sala menjador, sala d'estar, cuina, terrassa, telèfon, bugaderia, porteria, ascensor, sòls de marbre. Mir-Amengual 26 92 50.

VENDA PIS primera línia a Can Pastilla, 2 dormitoris, preu d'ocasió: 7.250.000 ptes. Mir-Amengual 26 92 50.

VENC XALET a badia Gran, excel·lent estat, 6 anys, exquisadament decorat, molt lluminós, 4 dormitoris dobles, armaris empotrats, 2 banys complets, sala menjador amb ximeneia, cuina equipada, calefacció, parets aïllades, telèfon, garatge, tot en fusta de nord. 23.000.000 ptes, facilitats. Mir-Amengual 26 92 50.

TRASPÀS negoci zona Club Nàutic, cafeteria totalment equipada, 100 m2, extractor de fums, congelador, microones, billar propi, equip de música, tv, llums d'emergència... i casa a la part del darrera. Traspàs contracte indefinit: 9.500.000 ptes. Lloguer: 45.000 ptes. Tots els permisos en regla. Mir-Amengual 26 92 50.

VENC XALET a Badia Blava, pròxima construcció, tipus duplex i solàrium, 3 dormitoris dobles (2 amb terrassa), 2 banys complets, cuina no equipada, porxo, garatge i jardí. A un preu excepcional: 13.700.000 ptes. Mir-Amengual 26 92 50.

Traspàs bar-pizzeria a primera línia de s'Arenal. Preu raonable. Tel. 36 06 49.

Lloguer de local comercial amb terrassa 150 m2, carrer de Sant Cristòfol, 8. Particular. 100.000 al mes. Tel. 77 15 16

ATENCIÓ INVERSIONISTES! Casa mallorquina zona Cales de Mallorca, 100 anys, reformada, 20.000 m2 de terres, piscina, pista de tennis, a 1.500 metres de la platja, possibilitat de comprar terres i negoci. Mir-Amengual 26 92 50.

TRASPÀS colmado a Sometimes. Enrevoltat d'hotels. Facilitats. Lloguer, només 20.000 ptes al mes. Tel. 26 28 03

ANIMALS DE COMPANYIA

CONSULTORI VETERINARI. Carrer Exèrcit Espanyol, 23 - baixos. Tels: 491736 - De dilluns a divendres, de 17 a 20 hores.

CLINCA VETERINÀRIA S'ARENAL. Dr. Daniel A. Magrini. Consulta al carrer Joaquim Verdager, 17. Dematins de 10 a 13'30. Horabaixes de 16'30 a 20. Tel. Clínica: 490153. Tel. urgències: 207919.

ANUNCIAU-VOS DE FRANC A S'ARENAL DE MALLORCA

Nom:	D.N.I.
Cognom:	TELF:
<p>ATENCIÓ</p> <p>—Escriuiu un sol anunci per cupó. —Usau lletres majúscules. —Escriuiu dins el requadre el text.</p>	

Ompliu aquest cupó i enviau-lo a:
S'ARENAL DE MALLORCA: Camí de les Pedreres, 132 — 07600 —
SES CADENES DE S'ARENAL

PETITS ANUNCIS

ENTRE CAN PASTILLA i s'Arenal, cerc nau industrial o solar gran, per construir-n'hi una. Tel. 261246.

NECESSIT Magatzem, casa vella o solar a Ses Cadenes, Pil·larí o Meravelles. Ofertes al 261246 - 261052.

Rústica de regadiu devers s'Aranjassa, 10.000 metres quadrats, casa legítimada que necessita reformes al moli, safareig. Possibilitat d'electricitat. 11.000.000 ptes. Facilitats. Tel.: 715131 i 740236.

PERRUQUERIES

PERRUQUERIA de senyors Ca'n Paco. Carrer Virgili, 1 - Can Pastilla.

MAKA Perruquera. Pedicura i manicura. Botònic Germà Bianor, 19. Tel. 260756.

MIQUELA PERRUQUERA. Neteja de cutis, manicura i pedicura. Carrer Mallorca, 3 - S'Arenal. Tel. 263423.

JAUME, barber de Ses Cadenes. Tel. 262065.

BLANCA Perruquera. Gran i General Consell, 36 - S'Arenal. Tel. 265109.

VIATGES

VIATGES XALOKI. Bitllets de vaixell i d'avió. Telèfon: 267450.

VIATGES S'ARENAL. Billets d'avió i de vaixell. Vols xàrter. Crediviatge. Lloguer de cotxes. Reserves per telèfon i entrega de billets a domicili. Telèfons: 266673-261265. S'Arenal.

VENDES

Es ven escales de caragol de ferro usades, de 3'50 metres. Tel. 26 25 63.

Venc un cadell d'un mes i mig de mastí dels Pirineus, gran bellesa, vacunat i desparasitat. Tel. 26 25 63.

VENC llaüt menorquí de 30 pams, ben equipat, motor Solé de 50 Hp, deix amarrament. Tel. 24 38 07, de 13 a 14 hores.

OUS FRESCS de gallina rossa. Servici a restaurants i hotels cada tres dies. Preus interessants. Granja Acosta. Llucmajor. Tel. 660432.

LLIBRERIA DE VERD EN BLAU. Llibres en català i en castellà. Especialitat en lectures juvenils i infantils. Comandes de llibres en 24 hores. Avinguda del Cid, 56. Tel. 248360 - Son Ferrer.

VENC prestatgeries metàl·liques per a comerços. 24 79 12

HERBA SANA, plantes medicinals, herboristeria, dietètica, productes naturals, cosmètica, règims. Carrer Joan Munar, 11. Tel. 75 74 83. Ciutat.

ES NECESSITA auxiliar administrativa que sapiga alemany i mallorquí per fer feines a Llucmajor. Tel. 66 26 11.

PORTES PRADES. Portes muntades, armaris, persianes, fusteria en general. c/ Tinent Ferrà Fiol, 6 baixos. Tel. 76 11 41. Palma.

VENC exemplars vells de la revista "Cauce 2.000", especialitzada en enginyeria de camins, canals i ports. Molt bon estat. Demanar per en Juan José al tel. 75 15 27.

PERSONALS

CAVALLER alemany, 41 anys, bona presència, sense problemes econòmics; voldria trobar viuda espanyola per relacionar-se, també casar-se, no importa si té nins, millor si té una bona posició o qualche negoci. Apt. de correus 87 de s'Arenal.

SEPARADA legal, 38 anys, sense fills, amant de la tranquil·litat, professió segura, inversions importants; cerca senyor cultura general, fins a 45 anys. 71 00 87.

OCASIÓ. Traspàs cafeteria, balneari 0 (Can Pastilla). Completament equipada, gran magatzem, lloguer baixíssim, contracte indefinit; al comptat 9 milions. S'estudiaran altres ofertes. Tel. 26 10 88.

Mecanògrafa, 34 anys, atractiva, elegant, amant de la casa, simpàtica, feina segura, vida acomodada; si m'elegeixes com a esposa et faré feliç; bo, treballador, agradable. 27 79 90.

MESTRESSA DE CASA, 65 anys, 1'72 d'alçada, prima; em trob sola, però amb ganes de viure, dinàmica; voldria conèixer senyor semblant, per tenir una llar. Anima't i no dubtes a cridar-me. 27 79 90.

SENYOR DE NEGOCIS, alt, sincer, responsable, 51 anys; voldria refer la meua vida, senyora intel·ligent, indiferent fills. Que tenguí cultura, sobretot culta, elegant. 71 00 87.

MESTRE D'OBRES, 42 anys, atractiu, estudis superiors, sense vicis; m'agradaria trobar senyora senzilla, gran personalitat, fins matrimonials, indiferent fills. 27 79 90.

SENYORA DISTINGIDA, 39 anys, negocis, fortuna personal, resident a Mallorca, pis, xalet; voldria trobar un bon senyor, distingit, cultura general, fins matrimonials. 72 14 94.

AL·LOTA, 19 anys, alta, senzilla, estudis superiors, cultura alta, futura professió; cerc formar grup d'amics/amigues, simpàtics, que els agradi divertir-se, relació d'amistat. 27 79 90.

Secretària d'administració, 32 anys, rossa, bona presència, fadrina, visc sola, pis propi, cotxe; vull conèixer senyor per formar una llar, bo, amant de la casa. 27 79 90.

ADMINISTRATIU, 150.000 ptes al mes, resident a poble, 39 anys, prim, importants estalvis: vull conquistar senyoreta/senyora bona, intel·ligent, per casar-nos. 72 14 94.

PROFESSOR, 49 anys, capital elevat, finques, xalet, estalvis importants, vida acomodada; senyoreta intel·ligent, bondadosa, amistat i fins seriosos. 71 00 87.

ARRELS és un espai on pots desenvolupar plenament la teua elecció gay o lesbica, on trobaràs diàleg, amistat i informació. Tel. 75 96 52.

PICAPEDRER, 40 anys, 100.000 ptes al mes, pis, xalet propi, cotxe, propietari terres, afeccionat al bàsquet, tennis; voldria trobar senyora. 27 79 90.

Propietària comerços, resident a Alcúdia, ben plantada, fadrina, estalvis, cotxe; em trob sola, trista. Voldria entaular amistat, senyor seriós. 72 14 94.

ADMINISTRATIU comptable, bon capital, cotxe i pis propi, cap problema de salut, m'agrada el mar, viatjar; voldria conèixer senyoreta semblant. 27 79 90.

AGENT DE SEGURETAT, 34 anys, fort, 1'83 d'alçada, bona presència, amable, seriós, vull formar una llar amb senyoreta / senyora bona, alta, estudis mitjans. 71 00 87.

AL·LOTA, cerca al·lota íntima. Apt. 1.076 Palma.

EMPLEAT, 55 anys, alt, vida acomodada, sense problemes, separat legal, finques, casa de camp; m'agradaria conèixer senyora/senyoreta de 40 a 50 anys, sense vicis, intel·ligent, amant de la llar. 27 79 90.

ADMINISTRATIVA, 50 anys, posició econòmica alta, sense problemes, vida solucionada, viuda sense fills; conquistaria senyor culte, seriós, educat, amb fins seriosos. 72 14 94.

SEPARAT, 50 anys, ben situat, 1'80 d'alçada, diversos negocis, estudis superiors, capital elevat; voldria contactar amb senyoreta/senyora formal, amb personalitat, per casar-me. 27 79 90.

ESTRANGERA distingida, feina en una gran empresa, cultura alta, no tenc problemes ni vicis, molta soledat; voldria conèixer senyor, alt, per formar una llar en harmonia, de 39 a 45 anys.

Tenc 21 anys, em trob tot sol, amb desig de trobar una al·lota de 16 a 22 anys per a relacions de futur. L'interessada, que cridi al 72 28 36.

AL·LOT 22 anys, empresari, alt i prim, atractiu, cabells castanys, ulls blaus; voldria conèixer al·lota de 16 a 22 anys per amistat. Interessades, podeu cridar al 72 28 36.

JOVE, 30 anys, ros, 1'65 d'alçada, molt bon aspecte, no fum ni bec, m'agrada viatjar, fer esport, cinema. Cerc dona bona, treballadora, guapa. Potser trobis en mi la felicitat que mai no tengueres. Pere, c/ Santa Florentina, 55, 1-4 07008 Palma. Enviar foto.

FADRI, agent comercial, ingressos elevats, seriós, estudis, apartament, xalet, caràcter alegre, sincer, cap vici; senyoreta de 24 a 38 anys, educada. 27 79 90.

DONA vol compartir diferents experiències amb dones de 20 a 40 anys. Apt. 1.446 Palma.

SOM UN GRUP de senyores i senyors de 30 a 40 anys. Viudos, separats, fadrins, cercam més afiliats. Si estau sols, escriviu-nos, som persones serioses i agradables. Apt. 1.730. Inés i Leandro. Palma.

A TU, DONA, si cerques la teua mitja taronja, informa't gratis, sense compromís. Apt. 1.823 Palma.

ARRELS, Associació Ciutadana per a la Promoció de la Igualtat Sexual. El pots introduir en grups d'expressió corporal, ioga, cuina vegetariana, excursionisme... Tel. 75 96 52.

JOVE, de 28 anys, discret, s'ofereix a senyores i senyoretes. Enviar forma de contacte a l'apartat 498 Palma.

L'ESSENCIAL és l'amor, el sexe pot ser igual... o diferent. Si aquestes paraules et diuen alguna cosa... Crida'ns a ARRELS. Tel. 75 96 52.

SOCI que disposi de local 300 metres quadrats mínim o aparti capital per explotació negoci d'automòbils. Telefonar de 14 a 15 i de 21 a 22 hores. Telf. 248979.

JOVE 32 anys, divorciat, sense fills; voldria conèixer al·lota per fer amistat, fins matrimonials. Escriviu a: Ramon, c/ Sant Rafael, 141 baixos-esquerra, 07008 Ciutat.

Pruna

T'allibero dels draps, m'alliberes de tot, i allò que tu saps, va creixent poc a poc.

Les meves llises mans emmotlen el teu cos, la meua llengua el recorre tros a tros.

La teua boca, suau, em fa sentir lliure com el vol d'un au, com del nin un riure.

Conquerint finalment aquell recòndit mont; pujant i baixant, sortint i entrant.

La lluita i l'amor, el plaer creix, el sexe, tu, jo, no t'aturis, segueix...

Més, més, més, ara, ara, ara. Llet... Realitat!!

T.M.F.

PERSONALS

SEPARAT, 1'73 d'alçada, bona presència, cultura alta, vida acomodada, 45 anys; voldria fer amistat de moment, senyoreta senzilla i elegant. 27 79 90.

FADRÍ, 40 anys, estudis universitaris, alçada i pes corrents, m'agradaria entaular relació seriosa / matrimoni amb senyora de 30 a 40 anys, simpàtica. 72 14 94.

HOLA ALLOTS, tenc 36 anys i em sent mol jove. Cerc al.lot que cerqui qualche cosa més que sexe. Apt. 822 Palma.

FADRÍ, 31 anys, gran futur, pis propi, cotxe, alt, sense vicis, amant de la naturalesa, afeccionat a navegar; vull formar parella, senyoreta senzilla, de 23 a 29 anys. 27 79 90.

ESTUDIANT informàtica, 23 anys, seriosa, responsable, amb les idees clares; m'agradaria formar parella amb senyor amb sentiments amorosos, matrimoni. 72 14 94.

ESTUDIANT empresarials, mitjana edat, estatura alta, guapo; m'agradaria trobar senyora intel·ligent, dinàmica, amistat amb fins seriosos, de 22 a 34 anys. 27 79 90.

VIUDA, sense fills, 48 anys, pis propi, estalvis personals, duc molt de temps sola; vull formar una llar, amb senyor bo, comprensiu, de 46 a 60 anys, net. 71 00 87.

DIVORCIAT, sense fills a càrrec, hobbies: culturals, caràcter alegre, formal; voldria tenir una bona amistat de moment, senyora activa, de 33 a 45 anys, seriosa. 71 00 87.

FADRINA, 41 anys, bona presència, activa, som molt senzilla, amant de la casa i voldria trobar senyor semblant per formar una llar, plena d'harmonia. 27 79 90.

FADRINA, estudis mitjans, alta, futur resolt, estic molt interessada a fer amistat / fins matrimonials, senyor responsable que no tenguí vicis, entre 45 i 60 anys. 72 14 94.

Cercam persones franceses. Volem parlar amb tu per interessant possibilitat de negoci. Telefonar de 10 a 17 hores. Telf. 711369

FADRÍ, de 28 anys, decorador professional; vull formar parella, senyoreta dels termes de Felanitx, Cala Ratjada, Petra, etc. sana i amorosa. 27 79 90.

VULL casar-me, estic molt sol, divorciat de 42 anys, professió guia turístic, morè, 1'83 d'alçada, planta baixa i cotxe; voldria conèixer senyora o senyoreta de 30 a 40 anys per a fins seriosos. Tel. 29 25 12.

Si et vols casar o aconseguir una bona i neta amistat, no li donis més voltes. No dubtis més ja que el que no aconseguix mitjançant els serveis del Centre d'Orientació Matrimonial, «La Pareja Unida», no ho aconseguix de cap altra manera.

Comprova-ho vosté mateix/a. Ajudam a tothom de la mateixa manera: fadrins/nes, viudos/es, separats/des, divorciats/des, alts i altes, grossos i grosses, primis i primes i guapos i lletjos.

Ves a l'avinguda Comte de Sallent, 17, Pral-1. tel. (971)71 0087.

Al Centre Matrimonial «La Pareja Unida» disposam d'una gran quantitat de senyoretes i senyors entre 50 i 72 anys que volen trobar la seva mitja taronja, o una amistat formal.

A vosté, senyor o senyora, si també ho desitja, podeu rebre ajuda de «La Pareja Unida» a l'avinguda Comte de Sallent, 17, Pral-1.

DIVORCIAT, important càrrec, 300.000 ptes al mes, embarcació, varis pisos, som alegre, educat, amant de la llar; senyora interessada, mitjana edat. 72 14 94.

FADRÍ, 1'73 d'alçada, bona posició, estudis universitaris, 35 anys, feina fixa, seriós, responsable; vull conèixer senyora amb aquestes qualitats. 27 79 90.

DEPENDENT, 56 anys, 1'60 d'alçada, atractiva i amorosa, molt sana, ordenada; senyor amb fins seriosos, afeccionat als esports, a qui agradi la natació. 72 14 94.

50 anys, estudis, posició, afeccions esportives; cerc senyoreta intel·ligent, bona, fins amistat / família, indiferent que tenguí fills. 27 79 90.

AGRICULTOR, resident a Palma, fortuna personal, només necessit senyora bona, de gran cor, per formar parella, per sortir, excursions, fins seriosos. 72 14 94.

VIUDA, 39 anys, sense fills, feina fixa, estalvis, pis propi, béns; vull formar parella amb senyor educat, amb fills, de 37 a 58 anys. 27 79 90.

ENGINYER, divorciat, 53 anys, 1'84 d'alçada, idiomes, futur excel·lent, necessit amor, senyora a qui agradi la llar, sortir un poc, seriosa, amistat. 27 79 90.

VIUDA, guapa, idealista, mitjana edat, futur resolt; cerc cavaller seriós, que no tenguí problemes, feina estable, fins als 50 anys, amistat. 27 79 90.

CAVALLER, 45 anys, divorciat, sense fills, importants béns, estic interessat a formar una llar, senyora comprensiva. Informes al 72 14 94.

SENYORA, de posició social alta, vida acomodada però molt monòtona. Voldria fer amistat amb senyor educat, de 49 a 65 anys. 27 79 90.

Som un cavaller comerciant, amb la vida resolta, amb la soledat que no desig, però a causa dels meus negocis no tenc temps per dedicar-me a les conquestes de salons, i perquè som abans que res formal. Voldria senyora o senyoreta de 25 a 40 anys, seriosa. Em pot escriure a l'apartat 10.231 de Palma 07080.

SEPARAT legal, 39 anys, sense fills, resident a Mallorca, som de bona família, m'agrada la casa, el camp; senyora semblant, fins formals. 72 14 94.

MESTRE D'ESCOLA, a Palma, 34 anys, fadrí, mallorquí, cabells negres, 1'80 d'alçada, bona presència, estic cansat d'estar sol, tenc amigues però no parella, interessada a conèixer-me per tenir, de moment, una bona amistat, només has de cridar-me al 710087.

Al.lota de 28 anys, odontòloga, divorciada, agradable, educada i simpàtica; cerca jove de 27 a 38 anys de les meves característiques, seriós, per a fins formals. No importa fills. Escriure a l'apt. 10231 - 07080 Palma de Mallorca.

TRES amics cerquen tres al.lotes per sortir i amistat de 17 a 22 anys, i formar colla. Ref. clàssics-moderns. Apartat 70. Can Pastilla.

AL.LOTA alta, simpàtica, agradable, 21 anys; voldria amistat amb jove fins a 35 anys, fins seriosos. Apt. 10.221 Palma.

20 ANYS, ulls negres, cabells rossos, 1'65 d'alçada; m'agradaria al.lot que no sigui molt alt. Apt. 10.221 Palma.

SENYOR amb títol nobiliari desitjaria relacionar-se amb dona d'alt nivell socio-econòmic, per fins seriosos. Deixar missatge. Telf. 722235.

A l'hivern som professor d'esquí en una estació molt coneguda. A l'estiu em dedic al surf. Dedicat a mi. 72 14 94.

Voldria contactar amb dona amb el títol de per ruquera per unes relacions serioses. Tenc 35 anys, bona presència. Crida'm al 72 14 94.

Jubilat jovenívol i en plena forma voldria amistat íntima amb senyora plantosa, d'uns 55 anys i amb afeccions literàries de la nostra llengua. Demanar per en Tòfol al tel. 40 16 75.

CERC per llogar títol d'API. Telefonar els matins. Telf. 761531.

Titulada en Pedagogia-psicologia s'ofereix per a gabinet psico-pedagògic o centre d'orientació matrimonial. Tel. 460093. Cridar de 5'30 a 6'30 dels capvespres.

FADRÍ, visc col, tenc cotxe, casa de camp, terres pròpies; voldria formar parella, senyoreta de 25 a 35 anys, indiferent estat civil, formal, educada, bona. 71 00 87.

SENYOR culte, amant del ball de saló, simpàtic, vitalista, desitja conèixer amiga fins a 45 anys, que tinguí vius desitjos de viure i compartir els seus moments, per mirar amb il·lusió al futur. Telf. 682810.

AL.LOT de 35 anys, formal i seriós, amb bona presència, desitja conèixer al.lota fadrina o viuda, de 18 a 48 anys, simpàtica, formal i atractiva per amistat i per sortir. Per favor, ajudau-me. Jaume Serra i Reynès. C. mossèn Riber sn, la Pobra.

DESITJARIA contactar amb persones que hi tenguessin pel·lícules de video VHS pornogay, per intercanviar o gravar. Andi. Palma 0706. Isem, 167, C. C Antillon 19, 1.

JOVE cubà, de 29 anys, desitja correspondència amb joves per escriure en espanyol. Som estudiant de Filosofia. Podeu escriure a Pablo Rodríguez, Cho. 360 apdo 4 vedado 10.400, C Habana, Cuba.

SENYOR alt, fort, molt sa en tot; voldria conèixer una senyoreta de 18 a 35 anys amb la intenció de ser feliços en parella o matrimoni. Tenc tot el necessari i unes 350.000 ptes. al mes. Qui s'interessi, em pot escriure a l'apartat de correus 10.221 de Palma. Estrangera o espanyola.

FADRINA, dinàmica, intel·ligent, 28 anys, 1'74 d'alçada, senzilla, sense vicis; voldria formar parella, fins seriosos, senyor bon, amorós. 72 79 90.

MENJARS CASOLANS

SOM ESPECIALISTES EN XOT I PORCELLA FEIM PRESSUPOSTS PER A BATETJOS, COMUNIONS I BODES APARCAMENT PROPÍ ELS DILLUNS TANCAT AVINGUDA DE CARLES V - TEL.: 661117 LLUCMAJOR

PER IL·LUMINAR LA SEVA LLAR ELÈCTRICA NYEGOS
Jaume Balmes, 45
Telèfon 29 56 18
07004 Ciutat de Mallorca

PERSONALS

ENGINEYER, 27 anys, el meu cor bateja cada dia més fort perquè sàpigues que et necessit, no sents el seu batec?! Doncs acostat més, et necessit, dona, tu seràs el que més apreciarà el meu cor, ànima, pensament i altres. Com abans millor, fins totalment seriosos. 710087

PROFESSORA D'IDIOMES, voldria conèixer l'home dels seus somnis, un home que sàpiga el que és una dona de la llar, bruna de cabells llargs, ulls negres, 31 anys. Crida'm al 710087.

EMPLEADA D'AJUNTAMENT, 26 anys, 1'73 d'alçada, bonica, amb estudis superiors, idealista, fins matrimonials; senyor senzill, molt bo, sense vicis, net. Apt. 10.237 (Palma).

SEPARAT, 29 anys, mallorquí, 1'80 d'alçada, prim, ulls negres, estudis normals, afició a la música i l'arqueologia; senyoreta amb fins semblants, amistat/matrimoni. 710087.

INDUSTRIAL, 57 anys, estatura mitjana, simpàtic, natural de Cáceres, visc a Palma, totes les comoditats; em falta el teu amor, senyora comprensiva, educada, indiferents fills. 277990.

VIUDO, 60 anys, encara faig feina, 90.000 ptes. al mes, algunes cases, cotxe, fill casat, m'agraden els toros, els esports, viatjar; senyora jovial amb ganes de viure. Crida'm al 710087.

PROPIETARI FABRICA, 43 anys, alt, mallorquí, 170.000 ptes. al mes, estalvis elevats, prim, cabells negres, bona presència, inquietudes culturals; vull formar parella amb senyora responsable. 266721

VIUDA, 60 anys, alta, visc sola, pis propi, estudis mitjans, vida tranquil·la; senyor alt, de 50 a 70 anys, sa, actiu, que se senti jove. Cridar al 27 79 90.

RECEPCIONISTA, 30 anys, resident a Magalluf, batxiller superior, idiomes, gran futur. Si vols trobar la felicitat, no dubtes a cridar-me. Em vull casar. 71 00 87.

Fadri, de 20 anys, formal i seriós; voldria conèixer allotja, de 17 a 22 anys, formal; per amistat i per sortir. Joan, Apt. 158. 07300 Inca.

Dona d'una quarentena d'anys, s'ofereix per netejar cases a la zona de S'Arenal. Tel. 49 13 75.

GASTRONOMIA

MCDONALD'S S'ARENAL. Celebra el teu aniversari amb nosaltres en un ambient familiar. Avinguda nacional, 34 (entre els balnearis 8 i 9). Tel. 491891. Srta. Susana.

RESTAURANT JAMAICA, cuina mallorquina, especialitat en paellas. Carretera Militar, davant l'ambulatori. Tel. 262923. S'Arenal.

RESTAURANT SA BOLLERA. Cuina feta com Deu mana. Si frissau, no vengueu. Carrer Acapulco, 4. Sortida, n. 3 - Les Mervelles. Tel. 265188.

OS CANTEIROS RESTAURANT. A casa galega do Ca'n Pastilla. Comidas e vinhos galegos. Av. Bartomeu Riutort, s/n. Tel. 262674 - Ca'n Pastilla.

EL PARADIS DE L'HAMBURGUESA. Hamburgueses, salxixes i pollastres a l'ast. Marbella, 43. Devora el quarter de la Policia Nacional.

ROTLET, bar-restaurant. Menús econòmics i tapes variades. Obert cada dia menys els dijous horabaixa. Carrer Capità Ramonell Boix, 132. Tel. 24 00 26 Es Molinar.

HOSTAL MACACAIBO, cuina mallorquina casolana. Devora les Escoles de Ca'n Pastilla. Tel. 263017.

BAR RESTAURANT ANDREU. Cuina variada i tapes. Sopars deportius i de companyonia. Carrer de la Grúa, 6 - Ca'n Pastilla.

XINA ORIENTAL. Menjars i begudes xineses. Carrer de Joaquim Verdaguer, 12. Tel. 266721, S'Arenal.

RESTAURANT CA'N TIA TALECA. Porcella rostida, xot rostit i altres especialitats. Presuposts per a bodes i comunions. Avinguda de Carles V. Tel. 660297 - Llucmajor.

RESTAURANT - TORRADOR LLUCMAJOR. Xot i porcella rostida. Avinguda de Carles V, cantonada Carretera de Campos. Tel. 660439 - Llucmajor.

CAFE CA'N REAGAN. Berenars i soparets. Lloc de trobada dels pagesos del Pla de Sant Jordi. Tel. 411266 - Casa Blanca.

RESTAURANT DELFIN DORADO. Bodes, comunions, dinars d'empreses. Dini per un milenar de pessetes. Carrer Joan d'Austria, 13 - Badia Gran.

SERVEIS PROFESSIONALS

TINTORERIA CALTOR. Netetja de catifes, mantes, cortines, cobertors i tota classe de peces de vestir. Carrer Torrent, 9 - S'Arenal. Tel. 265447.

NEUMATICS SON FERRIOL, equilibrats de rodes, canvi de rodes i peces. Avinguda del Cid, 73. Tel. 413155 - Son Ferriol.

Dona de fer feines s'ofereix per hores de Sant Jordi i enrevoltants. Telf. - 642494.

ESTUDIANT de psicologia cerc feina per aquest estiu. Demanau per na Magdalena al tel. 52 64 19.

ALLOTA de 18 anys, s'ofereix per tenir cura dels nins, zona S'Arenal, Can Pastilla, Coll d'en Rabassa. Tel. 26 45 05.

CUINER, s'ofereix per fer tapes a hores extres. Tel. 26 63 32.

PAPERERIA CERVERA. Material escolar i d'oficina. Llibres de comptabilitat. Cardenal Rossell, 82 - Coll d'En Rabassa.

TOT consulta estètica. Cirurgia plàstica, neuràlgies, tractaments de pell, stress, massatges, reuma, drenatge limfàtic, cel·lulitis, dietètica, varices. Cta. Militar, 279, 1 esquerra. S'Arenal. Tel. 49 17 33.

MESTRESSA s'ofereix per cuidar nins a ca meva de S'Arenal. Horari a convenir. Tel. 262197.

JOIERIA
RELLOTGERIA
MARINA
CARRER, SALUT, 21
TEL.: 262415
S'ARENAL DE
MALLORCA

FERRERIA DE N'ANTONI SEGUI. Ferro i alumini. Carrer de Castillejos, 53. Tel. 262592. Coll d'En Rabassa.

BUGADERIA Super Clean, rentam en sec i amb iagua, mantes, cobertors i tota la resta. C/ de sant Antoni de la Platja, 8 - Can Pastilla. 260370.

LLUCMAJOR, pneumàtics Joan Servera, correuges de tot tipus, bateries, equilibrats, pegats ràpids i pegats de coberta en calent. Ronda Migjorn, s/n. Tel. 660089.

Si tens temps lliure, vols guanyar doblers extres i a més et vols aprimar, crida'm al telèfon 24 77 38.

PLANXISTERIA, pintura, mecànica. Taller "SAN FRANCISCO". Camí de Son Fangos. Tel. 490314 - Es Píldari.

INSTAL·LACIONS elèctriques i sanitàries CEJU.CB., instal·ladors oficials de gas ciutat, propà i butà. Carrer Marqués de Tenerife, 77. Tel. 242593 - Son Ferriol.

CUINER de 25 anys cerca feina. Telefonar a partir de les 5 de l'horabaixa al 268675.

GUARD NINS a ca meva. Bon tracte. Tel. 266834.

TELEVISORS, vídeos, radio-cassettes, arreglam. ELECTRONICA J. GARCIES. Carrer Francesc Frontera, 10. Tel. 264335 - Coll d'En Rabassa. MATERIAL DE CONSTRUCCIO, rajoles i pavimentació. JOSEP MARTINEZ. Carrer Canonge M. Rotger, 9. Tel. 260091.

EL COMODIN, el seu braç dret. Fill d'hoteler internacional, relacions públiques, secretari personal, xofer, home de confiança. El comodí té 30 anys i un aspecte agradable. J. M. Sierra Sanz. L'home de la situació. Apt. 102 Llucmajor.

PNEUMATICS BRASIL, pegats ràpids, bateries, correuges de ventilador, camvis d'oli, greixar, rentats de motor. Carretera de Manacor, 391 - Son Ferriol. Tel. 270645.

ARREGLAM rentadores, màquines registradores, ràdio-cassettes de cotxes, porters electrònics. Electronica EL GAUCHO. Carrer Mallorca, 2. Telèfon: 263423.

Cercam persona que vulgui formar societat o qualsevol classe de negoci. Per contactes, al tel. 24 79 12 i 27 42 43. Vespres i festius. Apt. 10.237 Palma.

S'Arenal
de Mallorca
EL MILLOR
SUPORT
PUBLICITARI
DE LA SEVA
EMPRESA
A LA NOSTRA
COMARCA
Tel. 26 50 05

PELLERIA 7 PEUS

Confecció en pell a mida
Qualitat total

Avda. Bmè. Riutort, 7
Tel. 26 01 89

CA'N PASTILLA

FONTANERIA
FONTBLANC C.B.

ANTONIO ORDOÑEZ GARCIA

Abans FONTANERIA AMER

INSTAL·LACIONS - VENDA DE MATERIAL SANITARI - CONTRAINCENDIS - PISCINES - CALEFACCIÓ

Carrer Diego Zaforteza, 4 - Tel. 26 48 73 - 07600 S'ARENAL DE MALLORCA

BORSA MOTO

VENC
Scort-Laser 1.6
AB. 600.000 ptes
Tel. 66 01 25.

SI DESITJA UN nou de la nostra vingui i en AGENCIA OFICIAL NAULT. Tel. Son Ferriol.

ENSENYA

Si vols classes pots tenir una titulada. Demana Marga. Tel. 46 00 10.

GIMNAS SHU arts marcial wondo, defensiva, gimnàstica i de mantenir rrrer Sant Bart - Tlf. 269405.

CLASSES parti ball, individual cha-cha-cha, fox-trot, samba César, llista de Can Pastilla.

C. BALEARES
El Aren

T'oferim curs gramació en:

BASIC
dBASE III P
COBOL
TURBO - PA
TURBO - B
TURBO - B
BASIC2

* (el de l'AMSTRA i de formació en:

ABILITY 20
OPEN ACCE
SYMPHO
LOTUS 1-2
LOCO SCR
A més d'un llai ra, pots aprendre BANCA MECANOGR COMPTABIL IDIOMES REPAS.

Carrer Balears Tel. 491916 - S' Mallorca.

Repàs català, fra ti, lcastellà, naturals, grec... tes les assignatur Tel. 72 28 28 -

Declaració Universal dels Drets Col·lectius dels Pobles

Preàmbul

Considerant els progressos aconseguits, en particular des de fa dos-cents anys, a partir de la «Declaració dels Drets de l'Home i del Ciutadà», en la presa de consciència sobre la igualtat de totes les persones humanes;

Considerant que una de les grans aportacions a la comprensió d'aquesta igualtat ha estat el reconeixement de la diferència dels éssers humans per raó de la llengua, cultura, pertinença a un poble concret..., com hi va afirmar la «Declaració Universal dels Drets de l'Home» proclamada per l'ONU el 1948;

Considerant que els drets individuals a la igualtat i a la diferència no més poden descloure's dintre del poble en relació al qual cadascú s'identifica;

Considerant que cada poble és fonamentalment el detentor dels seus propis drets col·lectius i inalienables a la igualtat i a la diferència;

Considerant que alguns drets col·lectius, especialment el dret de cada poble a autodeterminar-se i els drets que li són connexos, polítics, socials, econòmics i cívics, han estat reconeguts per diversos «Pactes Internacionals» de l'ONU;

Constatant que altres drets col·lectius no han estat encara reconeguts o suficientment desenvolupats i que perduren sobre el nostre planeta conflictes i enfrontaments derivats de la negació o de la limitació de l'exercici dels drets col·lectius de tots els pobles;

Constatant que aquestes situacions tenen efectes jurídics i polítics en l'organització de la societat humana que institucionalitzen, en el dret internacional, desigualtats i discriminacions entre els pobles;

Constatant que les relacions internacionals actualment es troben monopolitzades pels estats constituïts, els quals s'han atorgat, en conseqüència, el poder de determinar el nivell de sobirania de cada poble, tot i que els pobles siguin els únics subjectes i font de drets i els únics detentors de la respectiva sobirania;

Considerant que per assegurar i mantenir el seu domini sobre àrees geogràfiques determinades i conservar el monopoli de decisió en les relacions internacionals, els estats han imposat models institucionals en què es confonen la ciutadania i la pertinença a un poble, permetent-los, amb això, ara de negar l'existència de pobles, ara de sotmetre'ls, amb diversos estatuts jurídics (autonomia, regionalització i altres), a limitacions de sobirania o a situacions de dependència.

Constatant que s'han fet esforços per rebutjar aquesta usurpació, particularment sintetitzats en la «Declaració dels Drets dels Pobles» publicada a Alger el 4 de juliol de 1976, inspiradora de moviments a favor dels drets col·lectius;

Constatant, tanmateix, que fins i tot aquesta «Declaració» admet restriccions als drets col·lectius dels pobles en condicionar-los a la supremacia dels estats constituïts, especialment a través de la noció de minoria;

Considerant que per arribar a una nova etapa en la construcció de l'entesa entre els pobles i per contribuir,

d'aquesta manera, a la pau universal, és indispensable definir, d'una forma intrínseca i completa, els drets col·lectius dels pobles i com exercir-los, independentment de les seves situacions actuals polítiques i jurídiques;

L'Assemblea General de la «Conferència de les Nacions sense Estat d'Europa» (CONSEU) proposa a tota la humanitat i als organismes internacionals competents que adoptin i posin en pràctica la següent «Declaració Universal dels Drets Col·lectius dels Pobles»:

Preliminars

L'absència d'una definició unànime admesa del concepte «poble» evidencia que no es tracta d'una noció estàtica sinó dinàmica. La història mostra que certes comunitats humanes reconegudes, han aparegut i desaparegut, o han ressorgit després en l'escena internacional amb altres característiques. Tanmateix, les evolucions o regressions de les comunitats humanes o dels pobles no poden, de cap manera, fundar la negació o la limitació del respecte degut als seus drets col·lectius. Pertany a les mateixes comunitats humanes erigir-se, en el curs de la història, en pobles i, per tant, d'esdevenir subjectes dels drets col·lectius.

La present Declaració té l'objectiu de definir els drets col·lectius dels pobles i de precisar, així, el concepte de poble.

Títol I. Dels pobles i nacions

Article 1.

Qualsevol col·lectivitat humana que tingui una referència comuna a una cultura i a una pròpia tradició històrica, desenvolupades en un territori geogràfic determinat o en altres àmbits, constitueix un poble.

Article 2

Qualsevol poble té el dret d'identificar-se com a tal. Cap més instància no el pot substituir per a definir-lo.

Article 3

Qualsevol poble té el dret d'afirmar-se com a nació. L'existència d'una nació es manifesta per la voluntat compartida dels seus membres a autoorganitzar-se políticament.

Article 4

Qualsevol poble gaudeix, d'una manera imprescriptible i inalienable, dels drets col·lectius i de les prerrogatives enunciades en la present Declaració.

Títol II. Dels drets nacionals dels pobles

Article 5

Qualsevol poble té el dret d'existir lliurement sigui quina sigui la seva dimensió demogràfica.

Article 6

Qualsevol poble té el dret d'autodeterminar-se d'una manera independent i sobirana.

Article 7

Qualsevol poble té el dret d'autogovernar-se, en conformitat amb les opcions democràtiques dels seus membres.

Article 8

1. Qualsevol poble té el dret al lliure exercici de la seva sobirania en la integritat del seu territori.

2. Qualsevol poble que hagi estat expulsat del seu territori té el dret de retornar-hi i d'exercir-hi la seva sobirania, tot respectant els drets d'altres pobles que, eventualment, es trobin presents en aquest territori.

3. Qualsevol poble itinerant que ha desenvolupat històricament la seva consciència nacional d'acord amb aquesta forma d'existència, té el dret a la garantia de la seva lliure circulació.

Article 9

Qualsevol poble té el dret a expressar i a desenvolupar la seva cultura, la seva llengua i les seves normes d'organització i, per a fer-ho, a dotar-se de les pròpies estructures polítiques, educatives, de comunicació i d'administració pública, en el marc de la seva sobirania.

Article 10

Qualsevol poble té el dret a disposar dels recursos naturals del propi territori i, si es dóna el cas, de les aigües territorials que s'hi inclouen, i de valoralitzar-los per al desenvolupament, progrés i benestar dels seus membres, tot respectant les disposicions dels articles 17 i 18 de la present Declaració.

Títol III. Dels drets internacionals dels pobles

Article 11

Tots els pobles són iguals en dret.

Article 12

Qualsevol poble té el dret a ser plenament reconegut com a tal en el concert de les nacions i a participar, en igualtat de veu i de vot, en els treballs i decisions de tots els organismes internacionals representatius.

Article 13

Qualsevol poble té el dret a establir lliurement amb cada un dels altres pobles les relacions que convinguin a ambdues parts i en la forma que, conjuntament, hagin determinat.

Article 14

Qualsevol poble té el dret a unir-se a altres pobles, amb formes confederatives o semblants, tot mantenint el dret a trencar lliurement i unilateralment els acords.

Article 15

Qualsevol poble té el dret a beneficiar-se equitativament dels recursos naturals del nostre planeta i de l'univers, dels avenços tecnològics, del progrés científic i de l'equilibri ecològic, que constitueixen el patrimoni comú de la humanitat.

Article 16

Qualsevol poble té el dret a la solidaritat, que comporta la mútua cooperació entre els pobles, l'aplicació dels principis d'equitat i de reciprocitat, els intercanvis de riqueses naturals, dels avenços tecnològics i dels progressos econòmics i socials.

Article 17

Qualsevol poble té el dret d'impeidir la utilització de les riqueses natu-

rals i dels avenços tecnològics per a finalitats o en condicions que posen en perill la salut i la seguretat d'altres pobles o que comprometen l'equilibri ecològic del medi ambient.

Article 18

Qualsevol poble té el dret a la legítima recuperació dels seus propis béns així com a una reparació adequada, si és espoliat completament o parcialment de les seves riqueses naturals o afectat en la seva sobirania o en l'equilibri del seu medi ambient.

Article 19

Qualsevol poble té el dret de recurs directe davant les jurisdiccions internacionals en les quals els responsables han de ser elegits democràticament per tots els pobles i els àrbitres escollits i acordats per les parts en litigi.

Títol IV. Dels drets dels membres dels pobles

Article 20

Qualsevol persona que visqui o no al si del seu propi poble té el dret a exercir plenament els drets individuals reconeguts per les diverses declaracions, convencions i pactes internacionals, en la perspectiva dels drets col·lectius enumerats.

Títol V. Disposicions transitòries

Article 21

Qualsevol poble desposseït dels seus drets col·lectius per poders o estructures imposats amb la força de les armes o per altres constriccions, té el dret a recuperar-los a través de les formes que cregui més adients: sigui, quan esdevingui possible, amb tots els mitjans institucionals, sigui amb la resistència passiva, no violenta o armada.

Article 22

Qualsevol poble, fins i tot reconegut, en la mesura que estigui sotmès a situacions de tutela o que comportin formes de discriminació, de colonització, en les seves múltiples expressions, o d'altres limitacions de la seva sobirania, té dret a posar en pràctica els mateixos mitjans i recursos mencionats en l'article 21, per tal d'obtenir la seva independència i el ple exercici dels drets que pertanyen a cada poble.

Títol VI. Clàusules finals

Article 23

L'aplicació de la present Declaració implica la desaparició de totes les situacions negatives o limitatives dels drets col·lectius dels pobles i la caducitat de totes les disposicions jurídiques estatals o internacionals que els agredeixin.

Article 24

Els signataris d'aquesta Declaració es comprometen a actuar per tal que siguin reconeguts tots els pobles i els seus drets col·lectius, per part dels organismes internacionals competents, i a fi que cada poble hi aconsegueixi la pròpia representació. Aquests organismes tindran, aleshores, la missió d'assegurar el respecte dels drets col·lectius dels pobles definits ací i d'intervenir per a resoldre les violacions que puguin colpir-los.

Barcelona, 27 de maig de 1990.

En Tomeu Sbert escriu la història de la U.D. Arenal

El club futbolístic de la Unió Deportiva Arenal fou fundat l'any 1970. Començant a jugar a Segona Regional i actualment, després de moltes vicissituds, milita a Tercera Divisió Nacional, i es troba situat a la zona mitjana de la classificació general. Compta amb una entusiasta plantilla de jugadors i un bon entrenador com és ara en Pere Gost, ex-porter de la Divisió d'Honor.

La presidència del club l'ocupa Catalina Mestres, la qual ja en una ocasió anterior es féu càrrec de les mateixes funcions. Al llarg d'aquestes vint temporades han estat presidents de la U. D. Arenal: Gabriel Amengual, Josep Oliver, Damià Paniza, Francesc Tomàs, Vicenç Mateu, Rafael Heredia i Rafael Gómez, sota el mandat del qual el club ascendí a la categoria nacional.

Història del club

Falten quatre anys per commemorar les Noces d'Argent de l'entitat. Donada l'empenta esportiva que actualment duu el club, amb la construcció per part municipal llucmajorera d'un magnífic recinte esportiu, on

l'Arenal juga des de la temporada passada els partits de casa, fan pensar que aquest esdeveniment que suposen els 25 anys de vida de l'entitat durà a la celebració de festes i actes esportius, socials i culturals d'especial rellevància. És per això darrer que hem demanat a qui ens ho podia dir si estava o no previst escriure l'història del club.

Serà en Tomeu Sbert, si té salut i vida, qui tindrà cura d'aquesta tasca. Ell mateix ens ho ha confirmat. Aquest home, de jornada en jornada en els partits de casa, durant aquestes vint temporades, ha anat fent les ressenyes o cròniques dels partits. Endemés, Tomeu Sbert radia els partits per ràdio Cope; sabem que firma informacions futboleres amb noms diferents i a diferents mitjans informatius, com els diaris Balears, Última Hora, El Dia 16, Diario de Mallorca, S'ARENAL DE MALLORCA o S'Unió de s'Arenal, a més d'altres publicacions. I aquesta feina la fa només en referència a l'equip de futbol de s'Arenal, amb un coratge i tenacitat lloables.

Per tot això, des de S'ARENAL DE MALLORCA volem que en Tomeu Sbert,

col·laborador nostre, faci aquesta història de la U.D. Arenal, llibre que segurament comptarà amb l'ajut i suport d'entitats oficials o firmes comercials de la zona. O per ventura es titularà "La transformació futbolística de s'Arenal", ja que en Tomeu és l'autor d'un llibre publicat l'any passat i titulat "La transformació moderna de s'Arenal", publicat amb el patrocini de l'Ajuntament de Llucmajor.

Falten quatre anys per les Noces d'Argent, però cada dia es fa història.

Ramon Reus és l'actual secretari tècnic de la U.D. Arenal.

Una de les formacions de la U.D. Arenal d'aquesta temporada 90/91.

Escandell i Genicio, juntament amb Domingo, són els màxims golejadors de s'Arenal Tercera Nacional, amb quatre gols cada un.

PREFAMA

MATERIALS DE CONSTRUCCIÓ

Palma de Mallorca.

Exposició
Carrer Arxiduc Lluís Salvador, 84
Telèfon: 75 16 31 - 75 54 45
Telefax: 75 81 32

Magatzem
Polígon de Son Castelló - Gran Via Asima
Telèfon: 29 40 04
Telefax: 75 95 27

Magatzem
Polígon de Can Valero-4 de novembre, 11
Telèfon: 20 66 66
Telefax: 75 81 30

Magatzem
Carrer de Sòcrates, 8 (Can Blau)
Telèfon: 27 01 61 - 27 79 95
Telefax: 24 93 09

Llucmajor
Oficina fàbrica i exposició
Carrer del bisbe Roig, 29
Telèfon: 66 01 50 - 66 01 54
Telefax: 66 05 98

S'Arenal
Exposició i magatzem
Carretera Militar, 522
Telèfon: 26 22 38
Telefax: 49 27 67

Cala d'Or
Exposició
Avinguda de Bèlgica, 14
Telèfon: 65 75 62

Magatzem
Carretera de Calonge - Cala d'Or, Km. 1.500
Telèfon: 65 82 10 - 65 82 28
Telefax: 64 34 25

Porreres
Magatzem
Carretera de Campos, s/n
Telèfon: 64 71 05
Telefax: 65 79 61

MALLORQUIMICA, S.A.

FABRICA DE PINTURES,
ESMALTS I VERNISSOS

FÀBRICA I BOTIGA A LLUCMAJOR

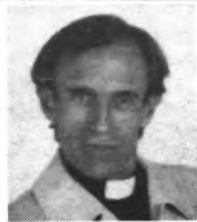
CARRER DE PERE ROIG, 43 AL 49 - TEL.: 660236.

BOTIGA A PALMA

CARRER JOAN CRESPI, 45 - TELÈFONS: 230942-454411

Esports i societat

(Te cura d'aquesta plana Adolfo de Villarroya)

Fer un resum esportiu de tota l'activitat de la zona ens resulta molt gratificant. Guanyar sempre fa riure. En això feim feina. Alegria, idò, amics, i que duri l'afició a les bolles de la petanca i a tot el que tenguim a veure amb l'activitat esportiva de qualsevol casta.

Pere Canyelles i Joan-Carles Arroyo són els nous propietaris del PUB TIMES, al carrer Joaquim Verdaguer, 11, de s'Arenal. En Pere i en Joan són corredors de "rallies" i han posat una escuderia, TIME SPORT. Al local, sempre tenen posat vídeos de competicions automobilístiques. És un bon lloc pels afeccionats al motor; ho poden passar bé i capbussar-se en l'ambient dels cotxes.

En futbol, el nostre titular, la U.D. Arenal, ha seguit amb la seva presència als periòdics, per notícies de tota casta: entrenadors fora, problemes amb els àrbitres... En aquest cas, surt a la premsa a causa de la notícia molt positiva: el sopar de companyonia i lliurament de regals de Nadal i any Nou, celebrada al Tennis Arenal el vespre del 23 de desembre de 1990. Allà anàrem, juntament amb altres mitjans de premsa.

L'Atlètic Molinar és dels que solen posar la bolla on posen l'ull. Campions una sèrie d'anys de la Copa de Petanca de les balears, aquest fet els ha convertit en una entitat molt difícil de batre i temuda allà on es presenta. El bar Chinchilla no té ja lloc per posar tant de trofeu.

El C.P. Santa Marta sempre és present a l'hora dels trofeus. En aquest cas, Juanito, que ja ha fitxat per C.P. Molins de Vent. Però crec que no té tantes ganes de riure com en aquesta ocasió en què recollia trofeus al Tennis Arenal, Son Veri.

El nostre gran entrenador d'atletisme segueix recollint triomfs en tots els nivells. A la fotografia, exclusiva, amb totes les medalles, veiem els campions d'atletisme de Mallorca. Decur Pollença, avui dia, és com dir "campions". Nacionals i internacionals. No parlem de Mallorca! Que no aturi el ritme!

I què podem dir del Can Pastilla? Amb el seu president al capdavant, Pau Mir, a pesar dels canvis de fitxes i de les vingudes i anades de jugadors, l'entitat segueix practicant l'esport i l'amistat. I que no és guapo, això?

S'Arenal

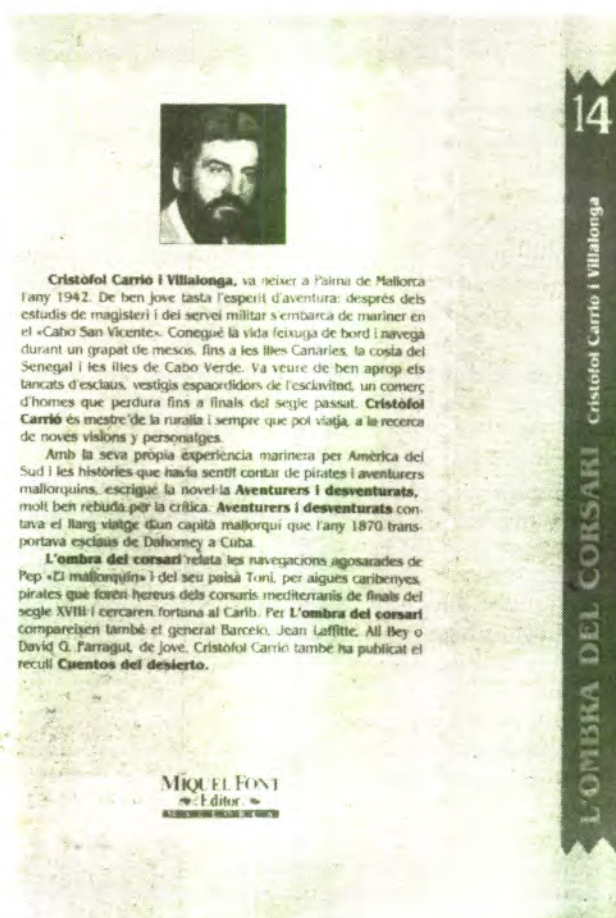
de Mallorca

Ell és en Miquel Reus, té 28 anys i és el nou director de l'escola catalana de s'Arenal.

El mes passat va tenir lloc a la sala d'actes de l'escola catalana de s'Arenal la presentació del programa d'educació física que ha preparat la Conselleria d'Esports del Govern Balear. Els coordinadors de la campanya seran dos prestigiosos atletes romanesos, i els beneficiaris seran tots els joves illencs en edat escolar que hi vulguin participar.

La trajectòria invicta del Bahia's, que després de vuit jornades a la segona categoria regional, no coneix la derrota. En la darrera jornada guanyà d'una manera contundent per 9 a 3 al segon classificat i segueix sent l'equip menys golejat d'aquesta categoria. I amb aquestes victòries el C. D. Bahia's vol desitjar a tota la directiva i simpatitzants d'aquest club un feliç i pròsper any 1991, que tot just hem començat.

El president, Lluís Fernández